

แผนปฏิบัติการราชการรายปี (พ.ศ. 2568) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ทอญยุทธศาสตร์และแผนงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ธันวาคม 2567

คำนำ

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry 4.0) โดยส่งเสริม กำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน ประกอบกับการบูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ แผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้มีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิดแผนและนโยบายในระดับต่าง ๆ ตลอดจนสอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของประเทศ รวมถึง การวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อนำไปกำหนดทิศทางและแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วนตามนโยบาย **ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส** ผ่าน **“๓ ปฏิรูป (ปฏิรูป ๑ : จัดการกาก สารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน ปฏิรูป ๒ : สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย และปฏิรูป ๓ : สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม) ๓ แนวทาง (การสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ การปรับกฎหมายและภารกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม) เพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่กับชุมชน”** โดย **“ปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่”** พร้อมกับการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ **“ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน”** เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคม/ชุมชนอย่างเป็นมิตรและยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืน ด้วยกรอบความคิดและทิศทางการทำงาน **MIND** กล่าวคือการปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่ โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วย **“หัว”** และ **“ใจ”** ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม โดยกำหนดภารกิจพลิกฟื้นกระทรวงเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืนด้วยความมุ่งมั่นและเข้มแข็ง

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ โดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะสามารถนำแผนฉบับนี้ ไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานต่อไป

กลุ่มยุทธศาสตร์
กองยุทธศาสตร์และแผนงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร.....	1
ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560	8
2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ.....	8
2.2 แผนระดับที่ 2.....	12
2.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	12
2.2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13.....	20
2.2.3 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 - 2570)	22
2.2.4 นโยบายรัฐบาล.....	24
2.2.5 นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม.....	27
2.3 แผนระดับที่ 3 ที่เกี่ยวข้อง.....	28
ส่วนที่ 3 ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ.....	29
ส่วนที่ 4 สาระสำคัญแผนปฏิบัติการราชการรายปี พ.ศ. 2568 ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม.....	30
4.1 ภาพรวม	30
4.2 แผนปฏิบัติการ	30
4.3 ประมาณการวงเงินงบประมาณรวม	35
ภาคผนวก ก. วิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง	38
ก1. แนวโน้มสถานการณ์เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม.....	39
ก2. การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม	51
ภาคผนวก ข. รายละเอียดตัวชี้วัด (KPI Template).....	65
ภาคผนวก ค. รายละเอียดโครงการตามแผนปฏิบัติการราชการรายปี พ.ศ. 2568 ของสำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม.....	81

แผนปฏิบัติการราชการรายปี พ.ศ. 2568

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการราชการรายปี พ.ศ. 2568 ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วย หน่วยงานส่วนกลางและหน่วยงานส่วนภูมิภาค ได้แก่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทั้ง 76 จังหวัด โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเพื่อขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเร่งด่วนและมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามนโยบาย **ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส** ผ่าน “3 ปฏิรูป (ปฏิรูป 1 : จัดการกาก สารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน ปฏิรูป 2 : สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย และ ปฏิรูป 3 : สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม) 3 แนวทาง (การสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ การปรับกฎหมายและภารกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม) เพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่กับชุมชน” เพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน ผลักดันการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0 โดยการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ โดยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่า และมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ในเวทีโลก พัฒนาปัจจัยสนับสนุน ทั้งในด้านกฎหมายและกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการ การรวมกลุ่มคลัสเตอร์และการบูรณาการนโยบาย/แผนงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เอื้อให้เกิดการลงทุนและลดอุปสรรคในธุรกิจอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรมของไทย ทั้งปัญหาด้านโครงสร้างของอุตสาหกรรมของประเทศที่เริ่มแข่งขันได้ยากและไม่ดึงดูดการลงทุนใหม่ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและข้อร้องเรียน ไปจนถึงปัญหาด้านภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของภาคอุตสาหกรรมต่อประชาชน โดย “**ปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่**” ตัดปีกภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่ค้ำจุนถึงสิ่งแวดล้อม สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม เทคโนโลยี และข้อตกลง/กติกาใหม่ของโลก พร้อมกับการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “**ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน**” เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคม/ชุมชนอย่างเป็นมิตรและยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืน ด้วยกรอบความคิดและทิศทางการทำงาน **MIND** กล่าวคือ การปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่ โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชนด้วย ‘**หัว**’ และ ‘**ใจ**’ ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม โดยกำหนดภารกิจพลิกฟื้นกระทรวงเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน ด้วยความมุ่งมั่นและเข้มแข็ง

นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่เศรษฐกิจยุคใหม่
ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส

สู่ กับผู้ประกอบการที่ทำผิดกฎหมาย ทำร้ายประชาชน สร้างมลพิษ ดิน น้ำ อากาศ

เซฟ ฟื้นฟูอุตสาหกรรมไทย สร้างความเท่าเทียม สร้างรายได้ สร้างโอกาสในการแข่งขันทางธุรกิจ

สร้าง อุตสาหกรรมเศรษฐกิจยุคใหม่ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย เชื่อมโยงเศรษฐกิจโลก

MIND
ใช้หัวและใจ ปันอุตสาหกรรมสู่ชุมชน

เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมตามแนวทางข้างต้น จึงได้กำหนด**แนวทางการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการ** โดยการขับเคลื่อนกลไกในการผลักดันนโยบายของกระทรวงไปสู่การปฏิบัติ สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการนโยบายและแผนระดับต่าง ๆ ภายในกระทรวง และสนับสนุนความร่วมมือด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อนำไปสู่การต่อยอดปรับปรุง หรือพัฒนา แนวทางเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อสถานการณ์ เน้นความสำเร็จทางธุรกิจ โดยสนับสนุนการลงทุนของโรงงานภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีศักยภาพส่วนภูมิภาค เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในส่วนภูมิภาค บูรณาการการทำงานกับเครือข่ายในพื้นที่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคให้เพิ่มขึ้น สร้างความอยู่ดีกับสังคมโดยรวม โดยปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบการ พัฒนาระบบกลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน และเชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่น ภายใต้ความลงตัวกับกติกาสากลโดยส่งเสริม พัฒนา และยกระดับภาคอุตสาหกรรมด้วยแนวคิด BCG Model เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง เชื่อมโยงและสร้างโอกาสทางการตลาด การผลิตและแหล่งเงินทุนให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน โดยปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเพื่อรองรับการขับเคลื่อนเชิงพื้นที่ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความยืดหยุ่น และสามารถรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้รองรับกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต และรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ และพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรในการส่งเสริมจริยธรรม ธรรมภิบาล และการป้องกัน การทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ

ซึ่งคาดว่า**ผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติราชการ** จะเกิดความสำเร็จของการดำเนินงานโครงการที่ได้รับจัดสรรงบประมาณตามนโยบายและแผนปฏิบัติราชการ ร้อยละ 85 และการติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการ ส่งผลให้เกิดร้อยละของมูลค่าการลงทุนของโรงงานภาคอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ร้อยละ 5 สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนในส่วนภูมิภาคที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพไม่น้อยกว่า 400 ล้านบาท มีจำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับบริการด้านส่งเสริมอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค จำนวนไม่น้อยกว่า 53,700 ราย สถานประกอบการร้อยละ 70 มีประสิทธิภาพเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีที่สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 จำนวนกระบวนการทำงานที่มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ (Digitalization) ไม่น้อยกว่า 1 กระบวนการงาน ในแต่ละปี และผู้รับบริการต่อการให้บริการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีความพึงพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 90

โดยมีภาพรวมการประมาณการวงเงินงบประมาณตามแผนฯ จำนวน 203.3759 ล้านบาท

วิสัยทัศน์

“ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโต
อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”

พันธกิจ

- 1) กำหนด ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติราชการกระทรวงเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ
- 2) ส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน
- 3) สนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
- 4) พัฒนาระบบบริหารจัดการและการให้บริการของกระทรวงให้มีประสิทธิภาพ

แผนปฏิบัติการราชการ

เรื่องที่ 1 การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์

เพื่อผลักดันนโยบายและแผนระดับต่างๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทุกๆระดับ และมีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน แผนงาน/โครงการที่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำกับการปฏิบัติงานและทบทวนแผนขององค์กรต่อไป โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 37.7702 ล้านบาท และมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ขับเคลื่อนกลไกในการผลักดันนโยบายของกระทรวงไปสู่การปฏิบัติ
- 2) สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการนโยบายและแผนระดับต่าง ๆ ภายในกระทรวง และสนับสนุนความร่วมมือด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
- 3) ติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อนำไปสู่การต่อยอด ปรับปรุง หรือพัฒนาแนวทางเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อสถานการณ์

เรื่องที่ 2 การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน

เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการลงทุนและการประกอบกิจการตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ และกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 143.8783 ล้านบาท และมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) สนับสนุนการลงทุนของโรงงานภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีศักยภาพส่วนภูมิภาค
- 2) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในส่วนภูมิภาค
- 3) บูรณาการการทำงานกับเครือข่ายในพื้นที่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- 4) เชื่อมโยงและสร้างโอกาสทางการตลาดและแหล่งเงินทุนให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน
- 5) ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุนและพัฒนาการประกอบการ
- 6) ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับภาคอุตสาหกรรมด้วยแนวคิด BCG Model เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality)
- 7) พัฒนาระบบกลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- 8) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 9) พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน
- 10) เชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่น
- 11) ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคให้เพิ่มขึ้น

เรื่องที่ 3 การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ

เพื่อพัฒนาระบบการให้บริการและสร้างความพร้อมของบุคลากรให้สามารถบริการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 21.7274 ล้านบาท และมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเพื่อรองรับการขับเคลื่อนเชิงพื้นที่
- 2) นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความยืดหยุ่น และสามารถรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ
- 3) พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้รองรับกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต และรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ
- 4) พัฒนาวัฒนธรรมองค์กรในการส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ

1) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) เป้าหมาย

- 1.1 ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- 1.2 ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- 2.1 การเกษตรสร้างมูลค่า
- 2.2 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- 2.3 สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- 2.4 โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- 2.5 พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่ การขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0 (Industry 4.0) การกำกับ ดูแล ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย และเพิ่มผลิตภาพปัจจัยการผลิตรวมของอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร เพื่อให้สอดคล้องกับการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ได้แก่ “ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” โดยมีแผนปฏิบัติราชการที่สามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติด้านดังกล่าว ในเรื่อง การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนความสำเร็จของการดำเนินงานตามนโยบายและแผน ทำให้โครงการตามยุทธศาสตร์ได้รับการจัดสรรงบประมาณ และหน่วยงานสามารถดำเนินการตามแผน และแผนปฏิบัติราชการเรื่อง การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืน ส่งผลให้มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ธุรกิจอุตสาหกรรมมีศักยภาพสูงขึ้นและผลประกอบการดีขึ้น ผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นในการลงทุนเพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางในการอำนวยความสะดวกในด้านการลงทุนการประกอบกิจการ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการในภูมิภาค บูรณาการกับหน่วยงานในพื้นที่ในการพัฒนาธุรกิจภาคอุตสาหกรรมและพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ รวมถึง การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบกิจการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืนสู่สากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศที่จะส่งผลต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม เป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบ

ความต้องการตลาด ต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มจากสมุนไพรมาใช้ทางการแพทย์ เป็นต้น

2) ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยดำเนินการตามนโยบายประเทศไทย 4.0 ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมอย่างชัดเจน รวมถึงนโยบาย 10 อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป็นอยู่ให้สูงขึ้นต่อไป ได้แก่ การส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

3) ด้านการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างผู้ประกอบการใหม่และพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปาตลอดห่วงโซ่อุปทาน และเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุนสร้างโอกาสการค้า การลงทุนในตลาดสากล

4) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมาย สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุนร่วมกัน รวมทั้งส่งเสริมการสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ภาคตะวันออกเชื่อมโยงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development: EEC) เพื่อต่อยอด SMEs ให้เข้มแข็ง โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพและการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

5) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การเสริมสร้างความรู้และผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม 4.0

2) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(1) เป้าหมาย

- 1.1 สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- 1.2 กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
- 1.3 เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

2.1 การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

2.2 การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เพื่ออำนวยความสะดวกในการลงทุนและการประกอบกิจการ ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ มุ่งเน้นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงฐานทรัพยากร การวิจัยทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเพิ่มช่องทางการตลาดการสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ การส่งเสริมการผลิตแปรรูปสินค้าให้มีเอกลักษณ์ การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่ เน้นการส่งเสริมการยกระดับทักษะของผู้ประกอบการ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง มุ่งเน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการแล้ว ยังให้ความสำคัญโดยนำทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญามาเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็ง ร่วมกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาทักษะการผลิต การบริหารจัดการและการพัฒนาช่องทางการตลาด โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลพัฒนาผลิตภัณฑ์และยกระดับศักยภาพวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้สามารถเติบโตสู่สากล พัฒนามิติเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง อาทิ การสนับสนุนด้านวิชาการในการฝึกอบรมพัฒนาราชฎารและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริให้มีประสิทธิภาพและมีมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น การส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรในระดับชุมชน อาทิ โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม 1 จังหวัด 1 ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAIC) พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้โดดเด่น มีมาตรฐานและตอบสนองความต้องการของตลาดได้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการขยายช่องทางทางการตลาดและการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(1) เป้าหมาย

1.1 อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

1.2 พื้นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่ เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

1.3 ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

1.4 ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

2.1 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

2.2 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

2.3 พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการ ให้ดำเนินการตามกฎหมาย และส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม อย่างเคร่งครัด ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน และเชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่นเพิ่มประสิทธิภาพ การกำกับดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งผลให้เกิดการยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม สู่อุตสาหกรรมสีเขียว เสริมสร้างศักยภาพเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมสีเขียว (Green GDP) เชื่อมโยงอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model พัฒนาแนวทางการดำเนินการเรื่องร้องเรียนจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม และมีนโยบายที่มุ่งเน้น การสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริม และพัฒนาวัสดุทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียทั้งจากครัวเรือนและจากอุตสาหกรรม (Secondary Raw Materials) เพื่อลดการเกิดขยะและลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งส่งเสริม การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมยังมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มี มาตรฐานในระดับสูง มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุน ผู้ประกอบการให้มีมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และอุตสาหกรรมสีเขียว

4) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(1) เป้าหมาย

- 1.1 ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนอง ความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- 1.2 ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- 1.3 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- 2.1 ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการ อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- 2.2 ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยง การพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- 2.3 ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- 2.4 ภาครัฐมีความทันสมัย
- 2.5 บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- 2.6 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีแผนปฏิบัติราชการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อพัฒนาระบบการให้บริการและสร้างความพร้อมของบุคลากรให้สามารถบริการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล ปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน และพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์ความรู้ บริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความพร้อมสำหรับการบริหารและการบริการได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ส่งเสริมจริยธรรมธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการให้บริการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เน้นการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ให้มีคุณธรรมและมีความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในการให้บริการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยน่านวัตกรรม เทคโนโลยี ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการให้บริการ เช่น การใช้ระบบ IT ทำงานเพื่อให้ผู้รับบริการมีความสะดวกและรวดเร็วขึ้นการให้บริการผู้ประกอบการออนไลน์ การบริหารจัดการองค์การโดยน่ายุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในทุกระดับทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ตลอดจนการดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ มีการบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน ควบคู่กับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้ง มีมาตรการกำกับดูแลที่เสริมสร้างความโปร่งใส และการป้องกันทุจริต รวมทั้งระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ 6 การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ส่งผลให้กระทรวงอุตสาหกรรมบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติที่ต้องการให้ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความโปร่งใส ปลอดการทุจริต และประพฤติมิชอบ

2.2 แผนระดับที่ 2

2.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(1) ประเด็นที่ 3 การเกษตร

(1.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย 1: ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของผลผลิตทั้งหมดรวม ในประเทศสาขาเกษตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.5 ต่อปี

(1.2) แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

- แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ

วิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรม ยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตร มาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของ สภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภท โภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่ม จากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

- เป้าหมายของแผนย่อย
  - 1) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
  - 1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 15

(1.3) แผนย่อยเกษตรแปรรูป

• แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยง ไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทาน ให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

2) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึง องค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่า ในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

3) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิต หลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตาม ผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

4) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สิน ทางปัญญา

- เป้าหมายของแผนย่อย
  - 1) สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
  - 1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า

ร้อยละ 4

(2) ประเด็นที่ 7 โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

(2.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 38 ภายในปี 2570

(2.2) แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์

- แนวทางการพัฒนา
  - 1) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทาน ทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนการยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดการสร้างประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าและบริการ และมีการดำเนินกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ที่มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันด้วยการลดต้นทุน เพิ่มผลิตภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน
- เป้าหมายของแผนย่อย
  - 1) ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
  - 1) ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทย (อันดับ/คะแนน ภายในปี 2570) ไม่น้อยกว่า 25/ ไม่น้อยกว่า 3.60

(3) ประเด็นที่ 9 เขตเศรษฐกิจพิเศษ

(3.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย 1 : การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
  - 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษ ทั้งหมดเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5

(3.2) แผนย่อยการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ

- แนวทางการพัฒนา
  - 1) ส่งเสริมการให้สิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกการลงทุน โดยให้สิทธิประโยชน์ในระดับสูงเพื่อดึงดูดการลงทุนในพื้นที่และเพื่อให้แข่งขันได้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่จะเป็นฐานการลงทุนของภาค รวมถึงมาตรการสิทธิประโยชน์จากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะส่งเสริมสภาพแวดล้อม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ
  - 2) พัฒนาและเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานการผลิตและบริการ โดย
    - (1) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงในพื้นที่กับพื้นที่โดยรอบและกับพื้นที่เศรษฐกิจแห่งอื่นในประเทศและประเทศในภูมิภาค และสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการและชุมชนมีส่วนร่วมในห่วงโซ่อุปทานและได้รับประโยชน์จากการพัฒนา
    - (2) บริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานเชิงกลยุทธ์และสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่

โดยส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาใช้ในการยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง
การบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานให้มีประสิทธิภาพ และพัฒนาศักยภาพและบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้อง

3) พัฒนาแรงงานและสนับสนุนผู้ประกอบการ โดย

(1) ส่งเสริมการพัฒนาแรงงานเพื่อรองรับกิจการเป้าหมายในพื้นที่และ
พัฒนาแรงงานที่มีศักยภาพให้ยกระดับเป็นผู้ประกอบการในอนาคต

(2) พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ
ภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยการบ่มเพาะผู้ประกอบการท้องถิ่น การพัฒนาผู้ให้บริการ และการถ่ายทอด
เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษาในพื้นที่และเครือข่าย และ
เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคธุรกิจ

4) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี โดย

(1) ยกระดับการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ภาคการผลิต/
บริการของระบียงเศรษฐกิจพิเศษ โดยสนับสนุนการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือที่ใกล้ชิดในด้านการวิจัย
และพัฒนาระหว่างภาคีการพัฒนา ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคการศึกษา ชุมชน และเอกชนในพื้นที่

(2) ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการแลกเปลี่ยนข้อมูล/
องค์ความรู้ ระหว่างภาครัฐ-ภาคเอกชน-สถาบันการศึกษา-ชุมชน โดยเฉพาะการถ่ายทอดฯ ให้แก่วิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน รวมทั้งสตาร์ทอัพ เพื่อเพิ่มโอกาสให้แก่ภาคเอกชนที่กำลังเติบโต

• เป้าหมายของแผนย่อย

1) การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ

2) การลงทุนในพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้น

• การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ

เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5

2) มูลค่าการลงทุนในพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ ไม่น้อยกว่า 150,000

ล้านบาทภายในปี 2570

(4) ประเด็นที่ 16 เศรษฐกิจฐานราก

(4.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

• เป้าหมาย : รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและต่อเนื่อง

• การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ดัชนีความยากจนหลายมิติของ
กลุ่มเป้าหมายในระบบระบบบริหารจัดการข้อมูลพัฒนาคนแบบชี้เป้า มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

(4.2) แผนย่อยการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

• แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมและพัฒนากลไกและโครงสร้างชุดข้อมูลค่าทางเศรษฐกิจและ
การกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน เพื่อสร้างการเติบโตและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจฐานราก ผ่านการรวมตัวของ
สมาชิกในชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ สหกรณ์ ร้านค้าชุมชน วิสาหกิจชุมชน
และวิสาหกิจหรือกิจการเพื่อสังคม ที่ส่งเสริมการถือหุ้นโดยสมาชิกในชุมชน เพื่อให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นตกกลับ

สู่สมาชิก รวมทั้งการพัฒนาช่องทางและศูนย์กลางตลาดสินค้าชุมชน โดยครอบคลุมถึงช่องทางตลาดออนไลน์ และช่องทางตลาดอื่น ๆ

2) ส่งเสริมให้มีนวัตกรรมทางการเงินเพื่อสนับสนุนแหล่งทุนให้กับเศรษฐกิจชุมชน อาทิ ตลาดทุนในการทำหน้าที่เป็นกลไกในการจัดสรรทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและผู้ลงทุน ผ่านเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลายที่สามารถพัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมกับความต้องการระดมทุนในจำนวน เงื่อนไขเวลา และต้นทุนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีกลไกการเปิดเผยข้อมูลและกลไกราคา ที่สามารถช่วยให้ชุมชนสามารถระดมเงินทุนที่เหมาะสมกับความต้องการ พัฒนาระบบกำกับ/ระบบมาตรฐานบัญชี การใช้รูปแบบสินค้าหรือรูปแบบใหม่ ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมให้ธนาคารเฉพาะกิจที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถยกระดับเป็นพี่เลี้ยงสนับสนุนด้านเงินทุนและบริหารสภาพคล่อง

- เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- 1) อัตราการเติบโตของรายได้รวมวิสาหกิจรายย่อย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 ต่อปี

(5) ประเด็นที่ 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน

(5.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย: สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ในระดับโลก น้อยกว่าอันดับ 40 ภายใน ปี 2570

(5.2) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

- แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมนิคมอุตสาหกรรมและเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่สอดคล้องตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนตลอดจนส่งเสริมการดาเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์และประมง ตลอดจนห่วงโซ่คุณค่าและกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดตามสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์ อุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น มีการจัดการขยะและของเสียอันตรายอย่างถูกวิธี การพัฒนาและส่งเสริมพลังงานหมุนเวียนให้สอดคล้องตามแนวทางเศรษฐกิจแบบองค์รวม ซึ่งครอบคลุมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนส่งเสริมแนวปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านข้อมูลตลอด วัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคมและการบังคับใช้กฎหมายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

- เป้าหมายของแผนย่อย
  - 1) การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
  - 1) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า 55 คะแนน ภายในปี 2570

(5.3) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- แนวทางการพัฒนา

1) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย ที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืนพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกระดับทั้งระดับมาตรการของประเทศระดับองค์กร และผลิตภัณฑ์โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคมปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

2) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการคลัง ในการส่งเสริมและสนับสนุนจูงใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- เป้าหมายของแผนย่อย
  - 1) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
  - 1) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงจากกรณีปกติ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ภายในปี 2570

(6) ประเด็นที่ 20 การบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐ

(6.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย 1 : บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ
- เป้าหมาย 2 : ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
  - 1) ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ภายในปี 2570
  - 2) สัดส่วนหน่วยงานระดับกรมที่มีระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในระดับ 4 ขึ้นไป ต่อหน่วยงานภาครัฐระดับกรมทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ภายในปี 2570

(6.2) แผนย่อยการพัฒนากระบวนบริหารงานภาครัฐ

• แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง” สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล รองรับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลาย ซับซ้อน และทันการเปลี่ยนแปลง โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กร ทั้งภายในและภายนอกภาครัฐแบบอัตโนมัติ อาทิ การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ภาครัฐสามารถใช้ร่วมกัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกันและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพื่อให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการขยายโอกาสทางการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการฝึกอบรมทักษะเฉพาะทางของบุคลากร เพื่อพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะสูงขึ้น

2) กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใส ยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง นำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัล มาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง แบ่งปัน และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและสะดวก รวมทั้งนำองค์ความรู้ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลา พร้อมทั้งมีการจัดการความรู้และถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาภาครัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการเสริมสร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจ การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร เพื่อส่งเสริมการพัฒนากระบวนบริหารและการบริหารจัดการภาครัฐอย่างเต็มศักยภาพ

3) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์การและออกแบบระบบการบริหารงานใหม่ ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อการบริหารเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติ ไม่ยึดติดกับการจัดโครงสร้างองค์การแบบราชการและวางกฎเกณฑ์มาตรฐานกลางอย่างตายตัว มีขนาดที่เหมาะสมกับภารกิจ ปราศจากความซ้ำซ้อนของการดำเนินงาน สามารถปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจ โครงสร้างองค์การ ระบบการบริหารงาน รวมทั้งวางกฎระเบียบได้เองอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เน้นทำงานแบบบูรณาการไร้รอยต่อและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับทุกภาคส่วน ทั้งนี้เพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานและมีผลสัมฤทธิ์เทียบได้กับมาตรฐานระดับสากล นอกจากนี้ ยังมีความเป็นสำนักงานสมัยใหม่ ใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อวิเคราะห์คาดการณ์ล่วงหน้า และทำงานในเชิงรุก สามารถนำเทคโนโลยีอันทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างคุณค่าในการทำงาน

• เป้าหมายของแผนย่อย

1) ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว

• การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) สัดส่วนของหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ 4.0 ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไปต่อหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 ภายในปี 2570

(6.3) แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

• แนวทางการพัฒนา

1) ปรับปรุงกลไกในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนในภาครัฐให้มีมาตรฐาน และเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กำลังคนภาครัฐมีความเหมาะสมกับภารกิจของภาครัฐและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการบริหารกำลังคนให้มีความคล่องตัว ยืดหยุ่นคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอนควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเทแลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพในหลากหลายระดับระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศได้อย่างคล่องตัว

2) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมอย่างแท้จริง โดยการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และจิตสำนึกสาธารณะ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ โดยมีการประเมินผลและเลื่อนระดับตำแหน่งของบุคลากรภาครัฐตามผลสัมฤทธิ์ของงานและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน โดยมีกลไกการป้องกันการแทรกแซง และการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ การสร้างความก้าวหน้าให้กับบุคลากรภาครัฐตามความรู้ความสามารถ และศักยภาพในการปฏิบัติงาน และการสร้างกลไกให้บุคลากรภาครัฐสามารถโยกย้ายและหมุนเวียนได้อย่างคล่องตัวเพื่อประโยชน์ของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนากระบวนการจ้างงานบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับภารกิจในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การจ้างงานที่มีลักษณะชั่วคราวให้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานในภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีมาตรฐาน เหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน โดยปรับปรุงวิธีการกำหนดและพิจารณา ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของบุคลากรภาครัฐให้มีมาตรฐาน เหมาะสมกับลักษณะงานและภารกิจ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับตลาดการจ้างงานได้อย่างสมเหตุสมผล โดยไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำของค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ระหว่างบุคลากรของรัฐ

3) พัฒนาบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค ล้ำยืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้องบุคลากรภาครัฐที่กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมการทำงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

4) สร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อให้ผู้นำและผู้บริหารภาครัฐมีความคิดเชิงกลยุทธ์มีความเข้าใจสภาพเศรษฐกิจ สังคม และ

วัฒนธรรม ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก มีความสามารถในการนำหน่วยงาน และมีคุณธรรม จริยธรรม ในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจ นำการเปลี่ยนแปลง พัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว โดยต้องได้รับการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิด ให้ตนเองมีความเป็นผู้ประกอบการสาธารณะ เพิ่มทักษะให้มีสมรรถนะที่จำเป็น และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันจะช่วยทำให้สามารถแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างคุณค่าและประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน

- เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- 1) ดัชนีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ ไม่น้อยกว่า 93 คะแนน ภายในปี 2570

2.2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

แผนพัฒนาฯ เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ในช่วง 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มีหมุดหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผลผลิตถั่วรวมในประเทศสาขาเกษตรเด็บโต ร้อยละ 4.5 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.2 รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า 537,000 บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.3 พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น 2.0 ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตาม หลักการปฏิบัติ ทางเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น 2.5 ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.4 พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ 10 เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ภาคเกษตรมีผลผลิตภาพการผลิตรวม เฉลี่ยร้อยละ 1.5 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.2 มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ 2 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 แห่ง ภาคใต้ 2 แห่ง ภาคกลาง 1 แห่ง และภาคตะวันออก 1 แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ 3 การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ 3.1 จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์ เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 18 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 3.2 จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 6 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 3.3 จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 35 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ 4,000 ราย

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ 1.1 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ)
มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ 2 ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ 2.1

(1) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 ต่อปี หรือ

(2) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 27 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 2.2

(1) มูลค่าการส่งออกของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปีหรือ

(2) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออก
สินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.5 ต่อปี

เป้าหมายที่ 3 ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ 3.1 ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยอยู่ในอันดับ
ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ 25 หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า 3.60

ตัวชี้วัดที่ 3.2 สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศน้อยกว่า
ร้อยละ 11

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 1.1 อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโต
ของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 1.2 มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้
ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
มีมูลค่าการลงทุนรวม 500,000 ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่า
การลงทุนรวม 100,000 ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่า
การลงทุนรวม 10,000 ล้านบาท

เป้าหมายที่ 2 ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ 2.1 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์
ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 2.2 สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาค เพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี 2563
ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ 13 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง

ทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ 3.1 เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า 105 พื้นที่ ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.2 เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1.1 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้วยเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.2 การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก วัสดุก่อสร้าง เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ในปี 2570

เป้าหมายที่ 2 การอนุรักษ์ พื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ 2.1 คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ 1 ใน 3 ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า 55 คะแนน ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.2 พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ 12 ของพื้นที่ประเทศภายในปี 2570

เป้าหมายที่ 3 การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ 3.1 สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 24 ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.3 ปริมาณขยะต่อหัวในปี 2570 ลดลงจากปี 2560 ร้อยละ 10

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

เป้าหมายที่ 2 ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ 40 ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า 0.82

2.2.3 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 - 2570)

1) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ 5 การป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

1.1) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม 4.0 และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs

1.2) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

1.3) ตัวชี้วัด สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product : GRP) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้นทุกปี

1.4) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 2 การยกระดับการพัฒนาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและบริบทของพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.1 ยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของประชาชน และความเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสำคัญให้ครอบคลุมการสร้างโอกาสการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่อาศัยการนำความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมมายกระดับสินค้าและวัตถุดิบในพื้นที่ การส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่ายกลุ่มธุรกิจให้เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน การสนับสนุนการค้าชายแดนและการลงทุนขนาดใหญ่ รวมทั้งการหนุนเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ โดยเฉพาะธุรกิจฮาลาล การประมง และปศุสัตว์

2) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ 9 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.1) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งเน้นการลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

2.2) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

2.3) ตัวชี้วัด จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชากร 100,000 คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปี

2.4) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ 1.2 พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้น และป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงภัยซ้ำซ้อน โดยเฉพาะอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่มสึนามิ และอัคคีภัย หรือเหตุอื่นใดซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ อาทิ ภัยจากสารเคมีรั่วไหล และปัญหาน้ำมันรั่วไหลในทะเล

กลยุทธ์ที่ 2 การจัดการสาธารณภัยให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.5 เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ทัวถึง และเป็นธรรม

3) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ 14 การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ

3.1) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

3.2) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ

3.3) ตัวชี้วัด การพัฒนาศักยภาพของกลไก การบริหารจัดการ และความพร้อมของทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อใช้สำหรับการระดมทรัพยากรในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติร้อยละ 85 ภายในปี 2570

3.4) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การเสริมสร้างศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับภัยคุกคาม และวิกฤตการณ์ระดับชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ 1.1 จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการในด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้เอื้อต่อการบริหารจัดการเมื่อประเทศเผชิญกับปัญหาภัยคุกคาม หรือเข้าสู่ภาวะวิกฤตระดับชาติ

2.2.4 นโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาลนางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภา เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2567 เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการทันที

1. รัฐบาลจะดูแลและส่งเสริมพร้อมกับปกป้องผลประโยชน์ ของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะ SMEs จากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมของคู่แข่งทางการค้าต่างชาติโดยเฉพาะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ และการแก้ไขปัญหาหนี้ของ SMEs เช่น การพักหนี้ การจัดทำ Matching Fund ซึ่งเป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างรัฐบาลและเอกชน เพื่อประคับประคอง ให้กลับมาเป็นกลไกที่แข็งแกร่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

2. รัฐบาลจะยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัย โดยใช้แนวคิด “ตลาดนำนวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” นำเทคโนโลยีด้านการเกษตร (Agri-Tech) เช่น เกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) และเทคโนโลยีด้านอาหาร (Food Tech) มาใช้พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความมั่นคง ทางอาหาร รวมถึงการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ ๆ รวมทั้งอาหารฮาลาล และฟื้นฟูนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” ซึ่งเป็นจุดเด่นของประเทศไทยเพื่อตอบสนองความต้องการของโลก ด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และเร่งเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและราคาพืชผลการเกษตร รวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกร

นโยบายระยะกลางและระยะยาว

1. พัฒนาภาคการผลิตและบริการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อวางรากฐานสู่การพัฒนาประเทศในอนาคต โดยปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจ (Industry Transformation) และพัฒนาเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ (New Growth Engine) ที่จะปูพื้นฐานให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง ด้วยการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ของความต้องการของผู้บริโภคด้วยการใช้เทคโนโลยี เพื่อเร่งให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง โดยเร็ว และพัฒนาบทบาทให้เป็นผู้เล่นสำคัญทางเศรษฐกิจในเวทีโลก

1.1 การสร้างโอกาสต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิม

1.1.1 รัฐบาลจะส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนต์สันดาป ไปสู่นานยนต์แห่งอนาคต (HEVs PHEVs BEVs และ FCEVs) โดยเร่งดึงดูดนักลงทุน จากต่างประเทศให้มาตั้งฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศอย่างต่อเนื่อง ด้วยแนวทางที่จะเพิ่มสัดส่วนการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ (Local Content) และการถ่ายโอนเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้แก่ธุรกิจไทยในขณะที่ยังรักษาการจ้างงานควบคู่กับส่งเสริม

การพัฒนายกระดับทักษะ และการปรับทักษะของแรงงานไทยในอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนตสันดาป และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

1.1.2 รัฐบาลจะส่งเสริมการยกระดับภูมิปัญญาไทยไปสู่วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Culture) เพื่อส่งเสริม Soft Power ของประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมการปรับใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้าน (Local Wisdom) ซึ่งเป็นศักยภาพของคนไทยและทุนทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งอาหารท้องถิ่นไทย ผ้าไทย มวยไทย ศิลปะการแสดงไทย ดนตรีไทย ผสมผสาน กับศิลปะร่วมสมัย และสุราชุมชน เพื่อยกระดับสินค้า โครงการ OTOP ทั้งด้านมาตรฐาน และดีไซน์ให้ทันสมัย โดดเด่น แตกต่าง และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคทั่วโลก รวมทั้งจะสนับสนุนการสอดแทรกทุนทางวัฒนธรรมในภาพยนตร์ไทยและสื่อทุกรูปแบบ

1.2 ส่งเสริมโอกาสในอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

1.2.1 รัฐบาลจะส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy or Eco-friendly Economy) โดยอาศัยจุดแข็งของที่ตั้งใกล้เส้นศูนย์สูตรเข้าถึงพลังงานแสงอาทิตย์ได้ตลอดทั้งปีสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตพลังงานสะอาด ทั้งพลังงานแสงอาทิตย์ เช่น การติดตั้ง แผงโซลาร์เซลล์บนหลังคา และผืนน้ำ พลังงานน้ำ และพลังงานทางเลือกอื่น ๆ รวมทั้งพัฒนา ตลาดซื้อขายไฟฟ้าเสรีและคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) เพื่อความยั่งยืน และการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานรูปแบบใหม่สำหรับการบริโภคภายในประเทศและการส่งออกพลังงานสู่ภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งการปรับกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคธุรกิจบริการ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1.2.2 รัฐบาลจะต่อยอดพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) จากความเข้มแข็งเดิมในอุตสาหกรรมดิจิทัล เช่น การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การผลิตฮาร์ดดิสก์ ให้เป็นอุตสาหกรรมดิจิทัลสมัยใหม่ จะดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเพื่อตั้ง Data Center และโรงงานผลิตชิป และชิปดีไซน์ และผลิต Semiconductor ในประเทศไทย กระตุ้นให้เกิดความต้องการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในประเทศ รัฐบาลนี้จะวางรากฐานให้คนไทย ทุกกลุ่มวัยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการพัฒนาตนเอง เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และสร้างสรรค์นวัตกรรม นำประเทศสู่ความล้ำสมัย โดยไม่ละเลยจุดสมดุลของความเป็นเจ้าของอริปไตย ข้อมูลและการเปิดกว้างของโอกาสสำหรับการพัฒนา

1.2.3 รัฐบาลจะมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจสุขภาพ (Care and Wellness Economy) และบริการทางการแพทย์ (Medical Hub) โดยอาศัยพื้นฐานจิตวิญญาณ การบริการของคนไทย ที่ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ โดยต่อยอดจากรูจิการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพและการแพทย์แผนไทย ที่เป็นจุดแข็ง เพื่อรองรับความต้องการด้านสุขภาพที่เพิ่มขึ้น จากการศึกษาเข้าสู่สังคมสูงวัย พร้อมกับส่งเสริมการผลิตและการใช้งานอุปกรณ์ทางการแพทย์ภายในประเทศ สนับสนุนการยกระดับสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยโดยใช้นวัตกรรม รวมถึงการใช้กัญชาเพื่อการแพทย์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจและควบคุมผลกระทบทางสังคมโดยการตรากฎหมาย ตลอดจนสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสุขภาพ (Health Tech) และนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) มายกระดับมาตรฐานสาธารณสุขไทยให้ทัดเทียมมาตรฐานนานาชาติ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ของภูมิภาค

2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อขยายโอกาส รัฐบาลจะเดินหน้าลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนาดใหญ่ (Mega Projects) อย่างต่อเนื่อง ทั้งทางราง ทางน้ำ ทางถนน และทางอากาศอย่างไร้รอยต่อ ส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยทางถนน ลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ พัฒนาระบบขนส่งควบคุมอุณหภูมิ (Cold Chain) สร้างรถไฟทางคู่และรถไฟความเร็วสูงควบคู่กับการพัฒนาเมืองที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจ ยกระดับท่าเรือเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเชื่อมต่อทางขนส่งสินค้า พัฒนาสนามบินและเส้นทางการบินใหม่ ๆ เช่น สนามบินล้านนา สนามบินอันดามัน เพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางทางการบิน (Aviation Hub) เพิ่มประตูบานใหม่ (Gateway) รองรับความต้องการ

เดินทางที่เพิ่มขึ้น ขับเคลื่อนโครงการ Landbridge โดยเฉพาะด้านการลงทุนโดยเอกชน เพื่อให้ประเทศเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและขนส่งของภูมิภาค (Logistics Hub)

3. เร่งส่งเสริมผลักดันให้เกิดการพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยอย่างเต็มกำลังและความสามารถ รัฐบาลจะยกระดับทักษะและพลศึกษาคุณภาพของคนไทยเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ โดยรัฐบาลจะสนับสนุนการสร้าง Soft Power ของประเทศ ผ่านการส่งเสริม 1 ครอบครัว 1 ซอฟต์แวร์ (OFOS) จัดตั้งศูนย์สร้างสรรคการออกแบบและส่งเสริมวัฒนธรรมในพื้นที่ เช่น ศูนย์สร้างสรรคการออกแบบ (TCDC) สำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (THACCA) เพื่อยกระดับและพัฒนาความสามารถด้านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของคนไทยให้สร้างมูลค่า เสริมทักษะเดิม (Reskill) เพิ่มทักษะใหม่ (Upskill) ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมกับทักษะที่เพิ่มขึ้น เช่น ทักษะด้านการประยุกต์ใช้ AI รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดึงศักยภาพของผู้สูงอายุมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4. สร้างความยั่งยืน ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

4.1 รัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาสมดุลของระบบนิเวศท้องถิ่น เพื่อให้เป็นรากฐานสำคัญในการดำรงชีวิต และเพิ่มขีดความสามารถของพื้นที่และชุมชนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อม และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รัฐบาลจะสร้างการมีส่วนร่วมในการรับมือกับภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะการแก้ปัญหา PM 2.5 และการบริหารจัดการน้ำที่ต้องได้รับความร่วมมือระหว่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลจะจัดการกับปัญหาการลักลอบกำจัดหรือฝังกลบกากอุตสาหกรรม/ของเสียอันตรายด้วยความเข้มงวด และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

4.2 รัฐบาลจะยกระดับการบริหารจัดการน้ำ จะจัดหาน้ำสะอาดสำหรับ อุปโภคบริโภค ให้ประชาชนทุกพื้นที่เข้าถึงได้ และจะเร่งให้น้ำถึงไร่นาด้วยการเพิ่มศักยภาพ แหล่งกักเก็บน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพระบบกระจายน้ำ ควบคู่กับการขยายเขตชลประทาน พร้อมทั้งเพิ่มแหล่งน้ำเพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ รัฐบาลจะแก้ปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง ร่วมกับทุกภาคส่วน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่มน้ำและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

4.3 รัฐบาลจะสานต่อนโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ ซึ่งจะช่วยเปิดประตูบานใหญ่สู่การค้าโลกและช่วยสร้างข้อได้เปรียบให้ผู้ผลิตสินค้าและบริการในประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้านการซื้อขายคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ของอาเซียนผ่านตลาดหลักทรัพ์ไทย

5. พลิกฟื้นความเชื่อมั่นของทั้งคนไทยและต่างชาติ ด้วยการพัฒนาการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยให้เข้มแข็ง มีเสถียรภาพ มีนิติธรรม และความโปร่งใส

5.1 รัฐบาลจะปฏิรูประบบราชการและกองทัพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ เปลี่ยนผ่านราชการไทยไปสู่ราชการทันสมัยในระบบดิจิทัล (Digital Government) ปรับขนาดให้มีคล่องตัว เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการใช้งบประมาณและการปฏิบัติราชการ ปรับขนาด และกำลังคนภาครัฐให้สอดคล้องกับภารกิจ เปลี่ยนผ่านรูปแบบการเกณฑ์ทหารไปสู่แบบสมัครใจ เน้นใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง มีคุณธรรม มุ่งมั่นและมีอาชีพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะของรัฐและต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ เน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น และการดูแลชุมชน

5.2 รัฐบาลจะยกระดับการบริการภาครัฐให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น ปรับบทบาทภาครัฐเป็นการส่งเสริมสนับสนุน (Enable) การอำนวยความสะดวก (Facilitate) และการกำกับกฎกติกา (Regulate) เพื่อให้ประชาชน และเอกชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว พร้อมทั้งจะลดกฎหมายและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น (Ease of Doing Business) เพื่อไม่ให้ภาครัฐเป็นอุปสรรคของภาครัฐกิจหรือขัดขวางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

2.2.5 นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญซึ่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการประกอบการอุตสาหกรรมของไทยในรูปแบบเดิมเริ่มแข่งขันได้ยากและกำลังเผชิญกับข้อจำกัดในหลากหลายด้าน ภาคอุตสาหกรรมจึงเผชิญกับความท้าทายอย่างยิ่งจากแนวโน้มของสถานการณ์ทั้งภายในประเทศและระดับโลก ทั้งที่เกิดจากปัจจัยของการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น EU-CBAM, US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหาด้านต้นทุนทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะจบลง ในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรมที่เริ่มแข่งขันได้ยาก เช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลนทักษะแรงงานระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่นและยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาครัฐกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพด้วยเหตุนี้ จึงนำมาสู่นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่อุตสาหกรรม ยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” ผ่าน “3 ปฏิรูป 3 แนวทาง” ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์) กล่าวคือ

“3 ปฏิรูป”

ปฏิรูป 1 : จัดการกาก สารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน ต่อสู้กับปัญหากากและสารพิษที่ทำร้ายชีวิตประชาชน คืบหน้าสะอาด อากาศบริสุทธิ์ ให้กับประชาชน โดยดำเนินการปรับการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมทั้งระบบ อาทิ แก้ไขกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืน กำหนดอัตราเปรียบเทียบปรับให้สอดคล้องกับต้นทุนที่แท้จริง จัดการกากอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร ผลักดันให้โรงงานอุตสาหกรรมเข้าประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม (Industrial Relocation) และใช้ระบบดิจิทัลในการกำกับติดตามกากอุตสาหกรรมทั้งระบบ ตลอดจนการแก้ปัญหาฝุ่น PM 2.5 จากการเผาอ้อยในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ

ปฏิรูป 2 : สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย เดินหน้า Save (เซฟ) SME ไทยเป็นการเร่งด่วน ทั้งมาตรการเชิงรับปกป้องจากความถาโถมของคลื่นการลงทุนของของบริษัทข้ามชาติ และการนำเข้าของสินค้าราคาถูกจากต่างประเทศ ที่มาตรการ ทุกระเบียบ และสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องยังไม่ครอบคลุมและสร้างการแข่งขันที่เท่าเทียมกัน ควบคู่กับมาตรการเชิงรุก มุ่งยกระดับขีดความสามารถให้แข่งขันได้และทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยกลไกการส่งเสริมของกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานพันธมิตร การริเริ่มนิคมอุตสาหกรรม SME สร้างชีพพลายเซ่น ปฏิรูปอุตสาหกรรมรวมทั้งผลักดันมาตรการ “Made in Thailand” และ “SME GP” ประกอบกับดำเนินการจัดตั้งคณะทำงาน

เพื่อเป็น SME War room ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้ขับเคลื่อนกระบวนการยกระดับขีดความสามารถ แก้ไขปัญหา และสร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันให้กับ SME ของไทยทั้งระบบ

ปฏิรูป 3 : สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปฏิรูปอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ มุ่งเป้าพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพหรือมีความสำคัญ ต่อการพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (เซมิคอนดักเตอร์ Data Center และ HDD) อุตสาหกรรมการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ รวมถึงอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ด้วยการชะลอผลกระทบรักษาเงินบาท เพื่อการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม ปรับสิทธิประโยชน์เป็นแบบ Whole Package เดิม “เงื่อนไขการลงทุน” ที่ตอบโจทย์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย เพื่อสร้างโอกาสในการเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตของธุรกิจ ของไทยกับบริษัทข้ามชาติ และเพิ่มสัดส่วนการผลิตภายในประเทศ หรือ Local Content เพื่อสร้างมูลค่า ทางเศรษฐกิจและวางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่อนาคต

พร้อมกับการขับเคลื่อนและยกระดับการดำเนินการของกระทรวงอุตสาหกรรมด้วย “3 แนวทาง” กล่าวคือ การสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ การปรับกฎหมาย และภารกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม เพื่อเป็นเครื่องมือ ของกระทรวงอุตสาหกรรมในการปฏิรูปอุตสาหกรรมให้ทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการปฏิรูปอุตสาหกรรม และมุ่งแก้ไขปัญหาให้ภาคอุตสาหกรรมได้รับการยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชน ต่อไป

2.3 แผนระดับที่ 3 ที่เกี่ยวข้อง

1. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2562-2570) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
2. มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. 2561-2570 โดย สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. 2560 – 2564 (ฉบับที่ 2) โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
4. แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. 2564 - 2573 สาขากระบวนการ อุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
5. มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงาน เศรษฐกิจอุตสาหกรรม
6. มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
7. แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564-2570 โดย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
8. (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านสมุนไพรแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2566 – 2570 โดยกรมการแพทย์ แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก

ส่วนที่ 3 ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ

(1) เป้าหมายที่ (Goal)

เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

(2) เป้าหมายย่อย (Target)

9.2 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี พ.ศ. 2573 ให้เพิ่มส่วนแบ่งของภาคอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามบริบทของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น 2 เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

9.4 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573

กระทรวงอุตสาหกรรมมุ่งเน้นการสนับสนุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศที่จะส่งผลต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลผลิตการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม รวมถึงนโยบาย 10 อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ โดยการส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

4.1 ภาพรวม

4.1.1 วิสัยทัศน์ของส่วนราชการ

“ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”

4.1.2 พันธกิจของส่วนราชการ

- 1) กำหนด ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติการกระทรวงเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่
- 2) ส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน
- 3) สนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
- 4) พัฒนาระบบบริหารจัดการและการให้บริการของกระทรวงให้มีประสิทธิภาพ

4.2 แผนปฏิบัติการ

4.2.1 แผนปฏิบัติการ เรื่อง การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์

1) เป้าหมาย

- 1.1) นโยบายและแผนระดับต่าง ๆ สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์
- 1.2) การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมาย ตัวชี้วัด	หน่วยงาน
1. ร้อยละของความสำเร็จของ การดำเนินงานโครงการ ที่ได้รับจัดสรร งบประมาณตามนโยบายและแผนปฏิบัติ ราชการ	ร้อยละ	-	85	ทุกหน่วยงาน
2. ร้อยละของความสำเร็จของ การดำเนินงานสนับสนุนความร่วมมือด้าน อุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ	ร้อยละ	-	70	กยผ.
3. ระดับความสำเร็จในการติดตามและ ประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายและ มาตรการ	ระดับ	-	5	กตร./กยผ.

3) แนวทางการพัฒนา

- 3.1) ขับเคลื่อนกลไกในการผลักดันนโยบายของกระทรวงไปสู่การปฏิบัติ
- 3.2) สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการนโยบายและแผนระดับต่าง ๆ ภายในกระทรวง และสนับสนุนความร่วมมือด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
- 3.3) ติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อนำไปสู่การต่อยอด ปรับปรุง หรือพัฒนาแนวทางเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อสถานการณ์

4) แผนงาน/โครงการสำคัญ

- 4.1) แผนงาน ผลักดันนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
- 4.2) แผนงาน การติดตามประเมินผลการดำเนินงานในเชิงยุทธศาสตร์

4.2.2 แผนปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืน
 กลุ่ม

1) เป้าหมาย

- 1.1) พัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น
- 1.2) ลดข้อจำกัด อุปสรรค และพัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

2) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมาย ตัวชี้วัด	หน่วยงาน
1. ร้อยละของมูลค่าการลงทุนของโรงงานภาคอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า	ร้อยละ	1.56 (ข้อมูลเฉลี่ยปี 62 และ 64)	5	สอจ.
2. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในส่วนภูมิภาคที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจไม่น้อยกว่า	ล้านบาท	-	400	สอจ./กตร./กยผ./สอปป.
3. จำนวน กฎหมาย กฎ หรือระเบียบ ที่ได้รับการปรับปรุง แก้ไขเพื่อลดปัญหาอุปสรรคหรือส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรม	เรื่อง	-	3	กม.
4. ร้อยละของยอดวงเงินอนุมัติสินเชื่อที่กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐอนุมัติให้กับผู้ขอกู้	ร้อยละ	-	85	สอปป.
5. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับบริการด้านส่งเสริมอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค	ราย	56,361 (ข้อมูลเฉลี่ยปี 63 และ 64)	53,700	สอจ./กตร.
6. ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว	ร้อยละ	-	90	สอจ.
7. จำนวนพื้นที่ที่พัฒนาเข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	พื้นที่	-	ระยะที่ 1 : 18 พื้นที่ ระยะที่ 2 : 15 พื้นที่ใหม่ ระยะที่ 3 : 20 พื้นที่ใหม่ ²	สอจ.
8. ร้อยละของสถานประกอบการที่มีประสิทธิภาพเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีที่สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10	ร้อยละ	-	70	กยผ.
9. ร้อยละของสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	-	15	กยผ.

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมาย ตัวชี้วัด	หน่วยงาน
10.จำนวนผู้ประกอบการหรือสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลให้มีความปลอดภัย เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	ราย	52,378 (ข้อมูลเฉลี่ยปี 63 - 64)	43,900	สอจ./กตธ.

หมายเหตุ :

- ¹ ระยะเวลาที่ 1 : 18 พื้นที่ (15 จังหวัดเดิม) ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 3
ระยะเวลาที่ 2 : 15 พื้นที่ใหม่ (11 จังหวัดเดิมและ 4 จังหวัด SEZ) ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 1
ระยะเวลาที่ 3 : 20 พื้นที่ใหม่ (20 จังหวัด) ได้รับการเตรียมความพร้อมและแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัด
- ² ระยะเวลาที่ 1 : 18 พื้นที่ (15 จังหวัดเดิม) ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 4
ระยะเวลาที่ 2 : 15 พื้นที่ใหม่ (11 จังหวัดเดิมและ 4 จังหวัด SEZ) ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 1
ระยะเวลาที่ 3 : 20 พื้นที่ใหม่ (20 จังหวัด) มีการคัดเลือกพื้นที่เป้าหมายและแต่งตั้งคณะทำงานการขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ³ ระยะเวลาที่ 1 : 18 พื้นที่ (15 จังหวัดเดิม) ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 4
ระยะเวลาที่ 2 : 15 พื้นที่ใหม่ (11 จังหวัดเดิมและ 4 จังหวัด SEZ) ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 2
ระยะเวลาที่ 3 : 20 พื้นที่ใหม่ (20 จังหวัด) มีการรวบรวมข้อมูลและได้รับการ Pre-Audit ตามเกณฑ์การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ⁴ ระยะเวลาที่ 1 : 18 พื้นที่ (15 จังหวัดเดิม) ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 4
ระยะเวลาที่ 2 : 15 พื้นที่ใหม่ (11 จังหวัดเดิมและ 4 จังหวัด SEZ) ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 2
ระยะเวลาที่ 3 : 20 พื้นที่ใหม่ (20 จังหวัด) ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 1
- ⁵ ระยะเวลาที่ 1 : 18 พื้นที่ (15 จังหวัดเดิม) ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 5
ระยะเวลาที่ 2 : 15 พื้นที่ใหม่ (11 จังหวัดเดิมและ 4 จังหวัด SEZ) ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 3
ระยะเวลาที่ 3 : 20 พื้นที่ใหม่ (20 จังหวัด) ผ่านเกณฑ์การประเมินฯ ระดับที่ 1

3) แนวทางการพัฒนา

มิติที่ 1 : ความสำเร็จทางธุรกิจ

- 1.1) สนับสนุนการลงทุนของโรงงานภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีศักยภาพส่วนภูมิภาค
- 1.2) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในส่วนภูมิภาค
- 1.3) บูรณาการการทำงานกับเครือข่ายในพื้นที่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- 1.4) ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคให้เพิ่มขึ้น

มิติที่ 2 : ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวม

- 2.1) ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบการ
- 2.2) พัฒนาระบบกลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- 2.3) พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน
- 2.4) เชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่น

มิติที่ 3 : ความลงตัวกับกติกาสากล

- 3.1) ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับภาคอุตสาหกรรมด้วยแนวคิด BCG Model เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality)
- 3.2) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคม และสิ่งแวดล้อม

มิติที่ 4 : การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง

เชื่อมโยงและสร้างโอกาสทางการตลาดและแหล่งเงินทุนให้แก่วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน

4) แผนงาน/โครงการสำคัญ

- 4.1) แผนงาน เสริมสร้างศักยภาพธุรกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม
- 4.2) แผนงาน พัฒนาศักยภาพ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน และสร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นในส่วนภูมิภาค
- 4.3) แผนงานขับเคลื่อนการเกษตรสร้างมูลค่า

4.2.3 แผนปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ

1) เป้าหมาย

- 1.1) ปฏิรูปองค์กรไปสู่องค์กรดิจิทัลตามแนวทางรัฐบาลดิจิทัล
- 1.2) พัฒนาองค์กรให้มีการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล

2) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูล ปัจจุบัน	ค่าเป้าหมาย ตัวชี้วัด	หน่วยงาน
1. จำนวนชุดข้อมูลที่น่าใช้ระบบจัดเก็บข้อมูลกลาง (Data Lake) เพื่อการบูรณาการข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	ชุดข้อมูล	-	2	ศทส.
2. จำนวนกระบวนการทำงานที่มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ (Digitalization)	กระบวนการงาน	-	ไม่น้อยกว่า 1	ศทส.
3. จำนวนผลงานที่เสนอขอรับรางวัลด้านการเป็นต้นแบบที่ดีจากภายนอก	รายการ	-	5	ทุกหน่วยงาน
4. ผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	คะแนน	89.99 (ข้อมูลเฉลี่ย ปี 62 – 64)	85	ศปท.

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมาย ตัวชี้วัด	หน่วยงาน
5. ร้อยละของความสำเร็จของแผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	ร้อยละ	85.96 (ข้อมูลเฉลี่ย ปี 62 – 64)	85	กบค.
6. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	ร้อยละ	89.39 (ข้อมูลเฉลี่ย ปี 62 – 64)	90	กพบ.

3) แนวทางการพัฒนา

- 3.1) ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเพื่อรองรับการขับเคลื่อนเชิงพื้นที่
- 3.2) นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความยืดหยุ่น และสามารถรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ
- 3.3) พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้รองรับกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต และรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ
- 3.4) พัฒนาวัฒนธรรมองค์กรในการส่งเสริมจริยธรรม ธรรมภิบาล และการป้องกันการทุจริต และประพฤตินิยมชอบในการปฏิบัติราชการ

4) แผนงาน/โครงการสำคัญ

- 4.1) แผนงาน การพัฒนาองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
- 4.2) แผนงาน การให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล
- 4.3) แผนงาน การพัฒนาศักยภาพบุคลากร

4.3 ประมาณการวงเงินงบประมาณ พ.ศ. 2568

4.3.1 ประมาณการวงเงินงบประมาณทั้งหมด 203.3759 ล้านบาท

หน่วย : ล้านบาท

แผนปฏิบัติราชการ		วงเงินรวม	งบประมาณแผ่นดิน	รายได้หน่วยงาน	เงินกู้		อื่นๆ
					ในประเทศ	ต่างประเทศ	
1. การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	รวม	37.7702	37.7702	-	-	-	-
	แผนงาน ผลักดันนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ	14.2718	14.2718	-	-	-	-
	แผนงาน การติดตามประเมินผลการทำงานในเชิงยุทธศาสตร์	23.4984	23.4984	-	-	-	-

แผนปฏิบัติราชการ		วงเงินรวม	งบประมาณแผ่นดิน	รายได้หน่วยงาน	เงินกู้		อื่นๆ	
					ในประเทศ	ต่างประเทศ		
2. การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมใน ส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืน	ชุมชน	รวม	143.8783	143.8783	-	-	-	-
	แผนงาน เสริมสร้างศักยภาพธุรกิจ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Industry 4.0)	47.7711	47.7711	-	-	-	-	-
	แผนงาน พัฒนาศักยภาพ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน และสร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นใน ส่วนภูมิภาค	35.0331	35.0331	-	-	-	-	-
	แผนงาน ขับเคลื่อนการเกษตรสร้างมูลค่า	28.9899	28.9899	-	-	-	-	-
	แผนงาน ส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model	16.4375	16.4375	-	-	-	-	-
	แผนงาน สนับสนุน กำกับ ดูแลภาคอุตสาหกรรมให้มีความปลอดภัย เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	15.6467	15.6467	-	-	-	-	-

แผนปฏิบัติราชการ		วงเงินรวม	งบประมาณแผ่นดิน	รายได้หน่วยงาน	เงินกู้		อื่นๆ
					ในประเทศ	ต่างประเทศ	
	แผนงาน พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	0.0000	0.0000				
3. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	รวม	21.7274	21.7274	-	-	-	-
	แผนงาน การพัฒนาองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Transformation)	0.0000	0.0000	-	-	-	-
	แผนงาน การให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล	17.2274	17.2274	-	-	-	-
	แผนงาน การพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.5000	4.5000	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น		203.3759	203.3759	-	-	-	-

ภาคผนวก ก.
วิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง

แนวโน้มของเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก

ก 1. แนวโน้มสถานการณ์เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม

ก 1.1 แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2567

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.3 - 2.8 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.5) โดยคาดว่าจะการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 4.5 และร้อยละ 0.3 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 2.0 อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย อยู่ในช่วงร้อยละ 0.4 - 0.9 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.3 ของ GDP ซึ่งเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองของปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.3 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.6 ในไตรมาสแรกของปี 2567 (YoY) และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองของปี 2567 ขยายตัวจากไตรมาสแรกของปี 2567 ร้อยละ 0.8 (QoQ_SA) รวมครึ่งแรกของปี 2567 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 1.9

โดยเศรษฐกิจไทยในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวดีขึ้นกว่าที่คาดการณ์ช่วงต้นปี โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญจากการปรับตัวดีขึ้นของการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว การอุปโภคบริโภคภาครัฐบาล การส่งออกสินค้าและบริการที่กลับมาขยายตัวอย่างช้า ๆ และการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ การเพิ่มขึ้นของแรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจในช่วงที่เหลือของปี 2567 ยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ ได้แก่ การปรับตัวลดลงของการลงทุนภาครัฐและภาคเอกชน ความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก ท่ามกลางความยืดหยุ่นของความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ และความผันผวนในตลาดการเงินโลก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกและภาคการผลิต เงื่อนไขทางการเงินของภาคครัวเรือนและธุรกิจที่ยังเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ โดยเฉพาะในช่วงที่อัตราดอกเบี้ยปรับตัวเพิ่มขึ้น หนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในเกณฑ์สูงและมาตรฐานสินเชื่อที่มีความเข้มงวด รวมทั้งความเสี่ยงจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศที่อาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตภาคเกษตร

องค์ประกอบการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

1) **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค** ประกอบด้วย (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.5 ต่อเนื่องจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 7.1 ในปี 2566 เท่ากับประมาณการครั้งก่อน และ (2) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.7 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 4.6 ในปี 2566 และเท่ากับการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 ที่เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณก่อนหน้าร้อยละ 7.3 รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 ร้อยละ 4.7

2) **การลงทุนรวม** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.1 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 1.2 ในปี 2566 โดย (1) การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.3 ปรับลดลงจากร้อยละ 3.2 ในการประมาณการครั้งก่อน และชะลอตัวจากร้อยละ 3.2 ในปี 2566 สอดคล้องกับการลดลงของการลงทุนในไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 6.8 ซึ่งทำให้การลงทุนภาคเอกชนในครึ่งแรกของปีลดลงร้อยละ 0.9 และ (2) การลงทุนภาครัฐ คาดว่าจะลดลงร้อยละ 0.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.8 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา ซึ่งเป็นการปรับให้สอดคล้องกับการเบิกจ่ายของรัฐวิสาหกิจที่สูงกว่าที่ได้คาดการณ์ไว้

3) **มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.5 ในปี 2566 เท่ากับการประมาณการครั้งที่ผ่านมา เมื่อรวมกับการส่งออกบริการซึ่งมีแนวโน้มขยายตัวสูงกว่าในการประมาณการครั้งที่ผ่านมาตามการปรับเพิ่มสมมติฐานรายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 4.9 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในปี 2566 และเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.7 ในการประมาณการครั้งก่อน

4) มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.8 ในปี 2566 ซึ่งเป็นการปรับลดลงจากร้อยละ 4.6 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา โดยเป็นผลจากการปรับลดประมาณการการขยายตัวของปริมาณการนำเข้าสินค้าจากร้อยละ 1.5 ในการประมาณการครั้งก่อน เป็นร้อยละ 1.2 ในการประมาณการครั้งนี้ สอดคล้องกับการปรับลดประมาณการการลงทุนภาคเอกชน เมื่อรวมกับการนำเข้าและบริการ คาดว่าปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการในปี 2567 จะขยายตัวร้อยละ 3.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.3 ในปี 2566 และลดลงจากร้อยละ 4.4 จากการประมาณการครั้งที่ผ่านมา

5) ดุลการค้า คาดว่าจะเกินดุล 1.55 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 1.94 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2566 และ 1.05 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในการประมาณการครั้งก่อน เมื่อรวมกับดุลบริการคาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2567 จะเกินดุล 1.21 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. หรือคิดเป็นการเกินดุลร้อยละ 2.3 ของ GDP เทียบกับการเกินดุล 9.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 1.9 ของ GDP ในปี 2566 และการเกินดุล 6.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือ ร้อยละ 1.2 ของ GDP จากการประมาณการครั้งก่อน

6) เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.4 - 0.9 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 0.6) ชะลอลงจากร้อยละ 1.2 ในปี 2566 และเท่ากับประมาณการครั้งก่อน

ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่ควรให้ความสำคัญ

1) การรักษาบรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองภายในประเทศ โดยเฉพาะการสร้างความต่อเนื่องของกระบวนการงบประมาณเพื่อให้การใช้จ่าย และการลงทุนภาครัฐเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจในช่วงที่เหลือของปีได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งไม่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นนักลงทุน

2) การขับเคลื่อนการลงทุนภาคเอกชน โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติ โดยอาศัยประโยชน์จากการย้ายฐานการลงทุนเพื่อดึงดูดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และการเร่งรัดนักลงทุนที่ได้รับการอนุมัติส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2565 - 2567 ให้เกิดการลงทุนจริงโดยเร็ว เพื่อช่วยขับเคลื่อนการขยายตัวของภาคการผลิตและภาคการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลกเพิ่มขึ้น อาทิ สินค้าประเภทอาหารมูลค่าสูง สินค้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสินค้าที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ อันเนื่องมาจากความไม่แน่นอนจากความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ รวมทั้งสินค้าที่มีโอกาสได้รับประโยชน์จากมาตรการกีดกันทางการค้า (2) การพัฒนาระบบนิเวศที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย โดยเฉพาะการปรับลดอุปสรรคด้านขั้นตอนกระบวนการและข้อบังคับ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต และการพัฒนาผลิตภาพแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมและภาคบริการเป้าหมาย (3) การเร่งรัดโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ และ (4) การเพิ่มผลิตภาพการผลิตผ่านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อนำไปสู่การผลิตสินค้าไทยที่มีศักยภาพและมีมูลค่าสูงขึ้น ที่สามารถหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคาและมีมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดและข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า ควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางในประเทศให้มีความพร้อมและสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่การผลิตโลกมากขึ้น

3) การปกป้องภาคการผลิตจากการท่วมตลาดและการใช้นโยบายการค้าที่ไม่เป็นธรรม โดยมุ่งเน้น (1) การตรวจสอบและเฝ้าระวังการท่วมตลาด รวมทั้งการใช้มาตรการและวิธีการทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมจากประเทศผู้ส่งออกสำคัญ และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ ภาคธุรกิจ เข้าถึงการดำเนินมาตรการตอบโต้การท่วมตลาดและการอุดหนุน (AD/CVD/AC) (2) การปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบคุณภาพสินค้า

นำเข้าให้มีความเข้มงวดรัดกุมมากขึ้น การเร่งออกมาตราฐานผลิตภัณฑ์ให้ครอบคลุมสินค้านำเข้า รวมทั้งการส่งเสริมการสร้างร่วมมือในการจัดทำความตกลงยอมรับร่วมด้านมาตรฐานระหว่างประเทศ และการเพิ่มบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ได้มาตรฐาน และ (3) การดำเนินการอย่างเคร่งครัดกับผู้กระทำความผิดลักลอบนำเข้าสินค้าที่ผิดกฎหมายหลบเลี่ยงภาษี หรือใช้ช่องว่างทางกฎหมายต่าง ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับธุรกิจ

4) การดูแลสภาพคล่องให้เพียงพอสำหรับภาคธุรกิจโดยเฉพาะธุรกิจ SMEs ที่มีศักยภาพ แต่ประสบปัญหาการเข้าถึงสภาพคล่อง ให้สามารถเข้าถึงสินเชื่อในระบบได้และลดการอาศัยแหล่งเงินทุนนอกระบบ ควบคู่ไปกับการยกระดับศักยภาพการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ดียิ่งขึ้น ขณะเดียวกันควรดำเนินมาตรการเพื่อแก้ปัญหาหนี้สินภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ทั้งการปรับโครงสร้างหนี้ การแก้ปัญหานี้เรื้อรังให้แก่ลูกหนี้โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง

5) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้เม็ดเงินรายจ่ายภาครัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว โดยมุ่งเน้นการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนให้กระจายไปในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจฐานราก โดยเฉพาะการเร่งรัดงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 ไม่ให้เกิดความล่าช้า

6) การเตรียมการรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะปรากฏการณ์ลานีญาอันอาจนำไปสู่ความเสี่ยงจากสถานการณ์น้ำท่วมในช่วงปลายปี และปรากฏการณ์เอลนีโญที่อาจนำไปสู่ความเสี่ยงจากภัยแล้งในช่วงปีหน้า โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การยกระดับประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานและระบบการเตือนภัย การให้ความรู้แก่เกษตรกรเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ของความแปรปรวนด้านสภาพภูมิอากาศและเข้าถึงหลักการใช้น้ำในการเพาะปลูกอย่างถูกต้อง ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านการส่งเสริมรูปแบบและพัฒนาระบบประกันภัยพืชผลจากความเสียหายของสภาพอากาศ

7) การเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ (PM2.5) ยกระดับศักยภาพและฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน ขณะเดียวกันต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและเศรษฐกิจในระยะยาวต่อไป

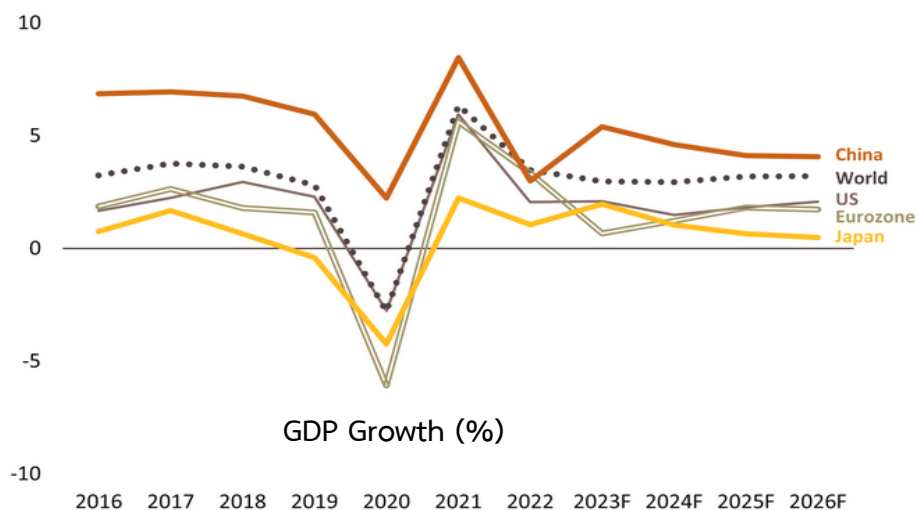
8) การเตรียมมาตรการเพื่อรองรับผลกระทบและใช้ประโยชน์จากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการค้าโลก อาทิ ความรุนแรงของความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ การกีดกันทางการค้า การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และความผันผวนในตลาดการเงินโลก

ที่มา : NESDC ECONOMIC REPORT (ภาวะเศรษฐกิจไทย ไตรมาสที่สองของปี 2567 และแนวโน้มปี 2567), สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 19 สิงหาคม 2567

ก 1.2 แนวโน้มเศรษฐกิจโลกปี 2567 – 2569

เศรษฐกิจโลกในระยะ 3 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มเติบโตต่ำโดยมีอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3.1 แม้ใกล้เคียงกับร้อยละ 3.0 ในปี 2566 แต่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย 10 ปีในช่วงก่อน COVID-19 ที่เติบโตราวร้อยละ 3.7 โดยผลเชิงบวกจากการเปิดประเทศและมาตรการกระตุ้นช่วง COVID-19 จะทยอยหมดลง ขณะที่ผลเชิงลบจากหลายปัจจัยอาจบั่นทอนการเติบโต ทั้งการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ความเสี่ยงต่อภาวะถดถอยในยุโรป ภาวะภัยแล้งหรือปรากฏการณ์เอลนีโญ ความไม่สงบในหลายภูมิภาคซึ่งกระทบต่อภาคการค้าและวิกฤตพลังงาน การแบ่งขั้วทางเศรษฐกิจที่นำโดยสหรัฐอเมริกาและจีน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานโลกและอาจทำให้ความแตกแยกของกระแสโลกาภิวัตน์ (Fragmented Globalization) สร้างแรงกระตุ้นต่อการค้าและการลงทุนทั่วโลก นอกจากนี้ การใช้นโยบายอัตราดอกเบี้ยสูงในปี 2566 - 2567 จะกระทบต่อต้นทุนและภาระหนี้ของภาครัฐและเอกชน โดยภาพรวมแล้วเศรษฐกิจโลกยังเสี่ยงที่จะชะงักงัน อย่างไรก็ตาม แรงกดดันเงินเฟ้อที่มี

แนวโน้มบรรเทาลงในปี 2567 จะช่วยเปิดทางให้ประเทศแกนหลักสามารถปรับลดดอกเบี้ยเพื่อประคองมิให้เศรษฐกิจอ่อนแอยาวนาน

ที่มา : IMF World Economic Outlook (Oct 2023)

รูปที่ 1 : แนวโน้มเศรษฐกิจโลกของประเทศชั้นนำปี 2567 – 2569

แนวโน้มเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญมีดังนี้

1) **เศรษฐกิจสหรัฐฯ** มีการคาดการณ์ว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจจะชะลอลงจากร้อยละ 2.1 ในปี 2566 เหลือร้อยละ 1.5 ในปี 2567 ก่อนที่จะกระเตื้องขึ้นสู่ร้อยละ 1.8 ในปี 2568 และร้อยละ 2.1 ในปี 2569 แต่ยังคงต่ำกว่าอัตราการเติบโตเฉลี่ยช่วงก่อน COVID-19 ในช่วงปี 2553 - 2562 ที่เติบโตร้อยละ 2.3 ขณะที่อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะชะลอลงสู่ระดับเป้าหมายที่ร้อยละ 2 ในปี 2568 ด้านธนาคารกลางสหรัฐอเมริกา (เฟด) อาจจำเป็นต้องคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับสูงต่อเนื่องจนถึงช่วงกลางปี 2567 ซึ่งจะส่งผลให้การบริโภคและการลงทุนชะลอตัว รวมทั้งการว่างงานจะเพิ่มสูงขึ้นในช่วงปี 2567 สำหรับในปี 2568 - 2569 การเติบโตทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มปรับดีขึ้น เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่คลายลง นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจหลังการเลือกตั้งใหญ่ปี 2567 และการทยอยลดอัตราดอกเบี้ย โดยคาดว่าเฟดจะปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงสู่ระดับร้อยละ 4.5 ในปี 2567 และร้อยละ 2.5 ในปี 2568 ซึ่งเป็นระดับที่เหมาะสมต่อการเติบโตของเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาในระยะยาว อย่างไรก็ตาม ระดับหนี้สาธารณะที่สูงมากหลัง COVID-19 รวมถึงประเด็นความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ และการแบ่งขั้วทางเศรษฐกิจของโลก จะยังคงเป็นความเสี่ยงต่อเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาในระยะกลาง - ยาว

2) **เศรษฐกิจยูโรโซน** มีการคาดการณ์ว่าในช่วงปี 2567 - 2569 เศรษฐกิจจะขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 1.6 ต่อปี ชะลอลงแรงจากที่ขยายตัวร้อยละ 3.3 ในปี 2565 จากผลพวงของสงครามรัสเซีย - ยูเครนที่กระทบต่อการค้าและแหล่งพลังงาน ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ภาคธุรกิจมีแนวโน้มชะลอแผนการลงทุนออกไป การบริโภคภาคครัวเรือนที่มีแนวโน้มอ่อนแอ ส่วนการส่งออกเผชิญแรงกดดันจากความอ่อนแอของอุปสงค์โลก โดยภาพรวมแล้วเศรษฐกิจยูโรโซนจึงมีแนวโน้มเข้าสู่ภาวะถดถอยอย่างไม่รุนแรง (Mild recession) ในครึ่งหลังปี 2566 ก่อนที่จะฟื้นตัวอย่างช้า ๆ ในช่วงปี 2567 - 2569 จากผลของฐานต่ำ (Low-base effect) ภาวะเงินเฟ้อที่บรรเทาลง รวมถึงทิศทางนโยบายการเงินที่อาจผ่อนคลายเป็นพิเศษเพื่อพยุงเศรษฐกิจ โดยธนาคารกลางยุโรป (ECB) มีแนวโน้มที่จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายภายในช่วงกลางปี 2567

3) เศรษฐกิจญี่ปุ่น มีการคาดการณ์ว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่องจากร้อยละ 2.0 ในปี 2566 สู่ร้อยละ 1.0 0.7 และ 0.5 ในช่วงปี 2567 - 2569 ตามลำดับ ท่ามกลางการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและความท้าทายจากอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า (EVs) ราคาถูกจากจีน ซึ่งจะกดดันต่อการส่งออกของญี่ปุ่นในระยะกลาง - ยาว อย่างไรก็ตาม การบริโภคภาคครัวเรือนในปี 2567 คาดว่าจะทยอยฟื้นตัวจากการเพิ่มขึ้นของอัตรารายได้ที่แท้จริง มาตรการช่วยเหลือจากรัฐบาล รวมถึงการฟื้นตัวที่มีความต่อเนื่องของภาคท่องเที่ยวจะเป็นปัจจัยที่ช่วยประคับประคองการเติบโตของเศรษฐกิจญี่ปุ่นในช่วง 3 ปีข้างหน้า ทั้งนี้ จากค่าจ้างแรงงานที่มีแนวโน้มปรับเพิ่มขึ้นและหนุนให้อัตราเงินเฟ้อระยะยาวบรรลุเป้าหมายที่ร้อยละ 2.00 ธนาคารกลางญี่ปุ่น (BOJ) มีแนวโน้มที่จะเริ่มทยอยลดระดับความผ่อนคลายทางการเงินลงในปี 2567 ทั้งการยกเลิกนโยบายอัตราดอกเบี้ยติดลบ (NIRP) รวมถึงการปรับเพิ่มเพดานกรอบบนของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 10 ปี

4) เศรษฐกิจจีน มีการคาดการณ์ว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนจะชะลอตัวจากร้อยละ 5.4 ในปี 2566 สู่ระดับร้อยละ 4.3 ต่อปีในช่วงปี 2567 - 2569 ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 6.0 - 7.0 ในช่วงก่อนเกิดโรคระบาด โดยปัจจัยกดดันมาจากแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลก วิกฤตในภาคอสังหาริมทรัพย์ของจีน กำลังการผลิตส่วนเกินในหลายอุตสาหกรรม ปัญหาหนี้ของรัฐบาลท้องถิ่นและภาคเอกชน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการเงิน ภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน นอกจากนี้ โครงสร้างประชากรและการเข้าสู่สังคมสูงวัย ยังมีส่วนบั่นทอนการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีน อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยที่ช่วยประคับประคองมิให้เศรษฐกิจชะลอตัวแรง อาทิ แรงหนุนจากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การสนับสนุนภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและการรักษาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนนโยบายการเงินการคลังแบบเจาะจงเป้าหมาย ทั้งนี้ จีนยังต้องระวังปัจจัยเสี่ยงในระยะข้างหน้า ได้แก่ ความตึงเครียดระหว่างจีนกับไต้หวัน และจีนกับสหรัฐอเมริกา ที่อาจทวีความรุนแรงจนเกิดการแบ่งขั้วชัดเจน สร้างความเสี่ยงต่อเศรษฐกิจและการเงินโลก ตลอดจนภาวะชะงักงันของห่วงโซ่อุปทานโลกโดยเฉพาะสินค้าในกลุ่มเทคโนโลยี

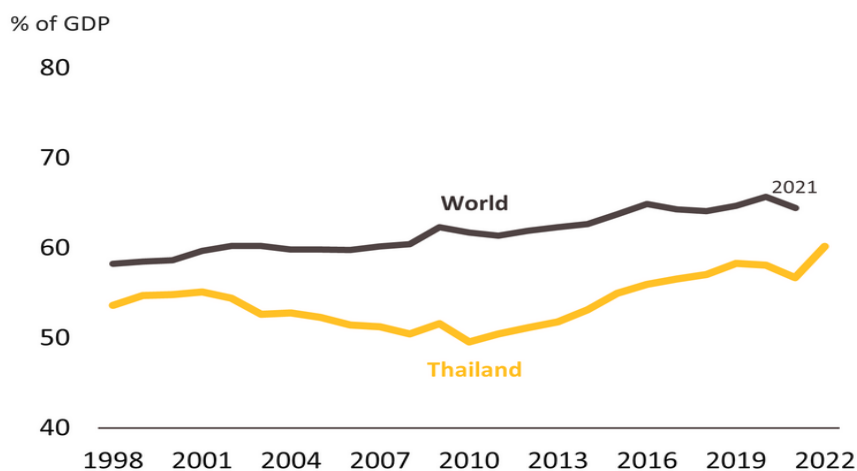
การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจโลก มีผลต่อทิศทางธุรกิจ/อุตสาหกรรม ในระยะข้างหน้า

1) โครงสร้างเศรษฐกิจโลกปรับสู่ภาคบริการมากขึ้น ภาคบริการนับว่ามีบทบาทสำคัญทั้งด้านรายได้และการจ้างงาน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพแก่ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและความสามารถในการแข่งขัน ทั้งยังช่วยขับเคลื่อนการเติบโตของระบบเศรษฐกิจ โดยบริการหลายด้าน เช่น บริการด้านการขนส่ง การเงิน และโทรคมนาคม จัดเป็นปัจจัยการผลิตขั้นกลางที่จำเป็นต่อภาคการผลิต สำหรับภาคบริการของไทยมีบทบาทเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยมีมูลค่าอยู่ที่ร้อยละ 60.2 ของ GDP (ปี 2565) (รูปที่ 2) และมีสัดส่วนการจ้างงานอยู่ที่ร้อยละ 53 ของกำลังแรงงานทั้งหมด ซึ่งนับว่ายังห่างอยู่มากเมื่อเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว อาทิ สหรัฐอเมริกา และอังกฤษ ซึ่งมีสัดส่วนภาคบริการสูงเฉลี่ยร้อยละ 75 ของ GDP และมีสัดส่วนการจ้างงานเกินร้อยละ 70 ของการจ้างงานรวม นอกจากนี้ ภาคบริการของไทยยังอิงกับธุรกิจแบบดั้งเดิม (Traditional services) โดยเฉพาะธุรกิจบริการท่องเที่ยวและธุรกิจที่ใช้แรงงานทักษะต่ำเป็นหลัก อาทิ ภาคค้าส่ง - ค้าปลีก โรงแรมและร้านอาหาร ขณะที่ประเทศพัฒนาแล้วจะอิงกับธุรกิจบริการสมัยใหม่ (Modern services) อาทิ บริการด้าน IT ลิขสิทธิ์ทางปัญญาและการเงิน ซึ่งใช้เทคโนโลยีและทักษะแรงงานขั้นสูง จึงสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ระบบเศรษฐกิจได้มาก

หลังวิกฤต COVID-19 บรรเทาลง ภาคบริการนับว่ามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตของเศรษฐกิจไทย ผ่านการฟื้นตัวของภาคท่องเที่ยวและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง หากมองในระยะข้างหน้า ระบบเศรษฐกิจที่พึ่งพาธุรกิจบริการแบบดั้งเดิมจัดว่ามีความเสี่ยงสูง เนื่องจากมีความเปราะบางต่อปัจจัยแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศ (อาทิ การเมือง เศรษฐกิจโลก โรคระบาดและภัยธรรมชาติ) **ประเทศไทย**

จึงจำเป็นต้องเร่งยกระดับธุรกิจบริการสมัยใหม่ โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information Communication Technology) เข้ามาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ (1) ธุรกิจบริการแบบดั้งเดิมที่ไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูง (อาทิ การท่องเที่ยวมูลค่าสูง และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ) ซึ่งเป็นภาคธุรกิจที่ต้องใช้สินค้าและบริการในสาขาอื่นเป็นปัจจัยการผลิต และ (2) ภาคอุตสาหกรรมการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำ (อาทิ การวิจัยและพัฒนา การออกแบบ และการจัดหาวัตถุดิบ) จนถึงปลายน้ำ (อาทิ การขนส่งและกระจายสินค้า การสร้างแบรนด์สินค้า และการบริการหลังการขาย) เพื่อให้เศรษฐกิจไทยมีความยืดหยุ่นต่อปัจจัยเชิงลบที่กระทบ และสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืนมากขึ้น

การเพิ่มสัดส่วนภาคบริการต่อ GDP ของไทยอาจทำได้ช้า เนื่องจาก (1) **ไทยขาดความพร้อมด้านทักษะแรงงานที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี** จึงขาดแรงผลักดันในการพัฒนานวัตกรรมใหม่ และขาดสภาพแวดล้อม (Ecosystem) ที่เหมาะสม อาทิ การวิจัยและพัฒนา และโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวก (อาทิ กฎระเบียบ เทคโนโลยี เงินทุน มาตรการจูงใจ และข้อมูลเชิงลึก) และ (2) **ไทยมีกฎระเบียบและนโยบายที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนจากต่างชาติในภาคบริการค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว** สะท้อนจากค่าดัชนีข้อจำกัดการประกอบกิจการภาคบริการ (Services Trade Restrictiveness Index โดย OECD) ปี 2565 ซึ่งไทยอยู่อันดับที่ 50 จากกลุ่มตัวอย่าง 51 ประเทศ แสดงถึงข้อจำกัดในการเข้ามาดำเนินธุรกิจภาคบริการของไทยสูงกว่าคู่แข่งเกือบทุกสาขา ทำให้การเข้ามาของทุนและเทคโนโลยีทำได้จำกัดไม่เอื้อต่อการพัฒนานวัตกรรมในภาคบริการของไทย **ภาครัฐและภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมของไทยจึงต้องเร่งแก้ไขเพื่อปรับสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยภาคบริการ (Service-based Economy)** ซึ่งจะช่วยให้เศรษฐกิจไทยเติบโตได้ต่อเนื่องในระยะข้างหน้า

ที่มา : World Bank, Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC)

รูปที่ 2 : สัดส่วนภาคบริการในผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไทยเทียบของโลก

2) การกีดกันทางการค้าทวีความรุนแรงขึ้นเพื่อปกป้องตลาดในประเทศ นับจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 และภาวะสงครามรัสเซีย - ยูเครนที่เริ่มต้นช่วงไตรมาสแรกปี 2565 และมีแนวโน้มยืดเยื้อ ยิ่งทำให้มาตรการกีดกันทางการค้าถูกนำมาใช้ต่อเนื่อง ยังไม่นับรวมความตึงเครียดทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนที่ดำเนินมาอย่างยาวนาน โดยองค์การการค้าโลก (WTO) พบว่า ประเทศสมาชิกใช้มาตรการจำกัดการค้าที่เกี่ยวข้องกับ COVID-19 แล้ว 148 มาตรการ ซึ่งร้อยละ 82 เป็นมาตรการจำกัดการส่งออก ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดปัญหาด้านการผลิตและการกระจายวัคซีนทั่วถึงได้ช้า รวมไปถึงการผลิตและส่งออกสินค้าสำคัญ

ทางการแพทย์อื่น ๆ สำหรับมาตรการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการ Sanctions รัสเซียมีจำนวน 71 มาตรการที่ออกโดยสมาชิก WTO 43 ประเทศ นอกจากนี้ มากกว่า 27 ประเทศทั่วโลกซึ่งรวมถึงจีน ฮังการี อาเจนตินา และอินโดนีเซีย ได้ออกมาตรการจำกัดการส่งออกเพื่อป้องกันการเกิดวิกฤตด้านอาหารภายในประเทศ นอกจากนี้ การนำสิ่งแวดล้อมมาเป็นเงื่อนไขหรือข้อกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศจะมีบทบาทมากขึ้น โดยเฉพาะการออกกฎควบคุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Carbon barrier to trade) อาทิ European Green Deal ของสหภาพยุโรป ทำให้มีการประกาศใช้มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) สำหรับสินค้านำเข้าที่ถูกลำหนด (ใช้เต็มรูปแบบปี 2570) จะกระทบต่อสินค้าส่งออกของไทย อาทิ เหล็ก อะลูมิเนียม และเม็ดพลาสติก เช่นเดียวกับสหรัฐอเมริกา ร่างกฎหมาย Clean Competition Act (CCA) จะเก็บภาษีคาร์บอนสำหรับสินค้าที่มีการปล่อยคาร์บอนสูงในกระบวนการผลิต อาทิ เชื้อเพลิงฟอสซิล ผลิตภัณฑ์จากการกลั่นปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ปุ๋ย เหล็ก และเหล็กกล้า และถ่านหิน ซึ่งภาครัฐและผู้ประกอบการไทยต้องเร่งปรับตัวโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อให้กระบวนการผลิตปล่อยคาร์บอนได้ตามเกณฑ์ และใช้ BCG model เพื่อมุ่งสู่ Net zero emissions ซึ่งจะช่วยให้ภาคอุตสาหกรรมของไทยเกาะกระแสไปในทิศทางเดียวกันกับภาคอุตสาหกรรมทั่วโลก

3) เทคโนโลยีสมัยใหม่ทวีความสำคัญมากขึ้น ในการปฏิรูปโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมเพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขัน Digital technology นับเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคการผลิตและบริการภายใต้การแข่งขันในโลกวิถีใหม่ (New normal) ที่เน้นการเติบโตอย่างยั่งยืนบนฐานความมั่นคงในห่วงโซ่อุปทานโลกและการตอบรับกระแสอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะด้านการประหยัดพลังงาน โดยเทคโนโลยีหลักที่จะมีบทบาทต่อภาคธุรกิจในช่วง 3 ปีหน้า ได้แก่

3.1) The Internet of Things (IoT): มีบทบาทเชื่อมโยงข้อมูลของอุปกรณ์ในชีวิตประจำวัน และเครื่องจักรในโรงงานอัจฉริยะโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และเครื่องมือแพทย์ ผ่านระบบ Sensors รวมถึงการใช้ในธุรกิจบริการ อาทิ ธุรกิจโรงแรม โรงพยาบาล และโลจิสติกส์ ซึ่งการพัฒนาเครือข่าย 5G ที่กว้างขวางขึ้น ช่วยให้ IoT สามารถประมวลผลข้อมูลด้าน Machine learning ผ่านระบบ sensor รวดเร็วขึ้นมาก

3.2) Robotics: การประยุกต์ใช้หุ่นยนต์เริ่มแพร่หลายในภาคการผลิตและบริการมากขึ้น โดยเฉพาะการผลิตยานยนต์ ธุรกิจให้บริการด้านสุขภาพ และโลจิสติกส์ โดยใช้ในงานประเภทอัตโนมัติที่ต้องการความแม่นยำสูง ซึ่งตอบโจทย์ด้านความปลอดภัย Fortune business insights คาดว่า ตลาดหุ่นยนต์ของโลกจะเติบโตในอัตราร้อยละ 10 ต่อปีในช่วงปี 2563 - 2571 อย่างไรก็ตาม การลงทุนใช้หุ่นยนต์เต็มรูปแบบในภาคการผลิตยังมีต้นทุนสูง โรงงานส่วนใหญ่จึงยังคงเป็นการประยุกต์ใช้ในรูปแบบ Cobots (Collaborative robots) ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกับคน

3.3) Artificial intelligence (AI): การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในภาคอุตสาหกรรมมักใช้ร่วมกับเทคโนโลยีอื่น เช่น Cloud และ IoT เพื่อประมวลผล Big data เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ ใช้ AI เพื่อลดส่วนสูญเสียจากการผลิต กลุ่มธุรกิจการแพทย์ใช้เพื่อติดตามการระบาดของโรค ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ใช้เพื่อออกแบบโครงสร้างอาคาร รวมถึงกลุ่มธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ใช้เพื่อประเมินทิศทางความต้องการของลูกค้า เป็นต้น

3.4) 5G technology: เครือข่าย 5G กำลังถูกประยุกต์ใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์มากขึ้น โดยเฉพาะการควบคุมกลไกการทำงานของหุ่นยนต์และโดรนในภาคการผลิต ภาคเกษตร และก่อสร้าง รวมถึงระบบให้บริการรักษาทางไกล โดย Next Move Strategy Consulting คาดว่าตลาดโครงสร้างพื้นฐาน 5G ทั่วโลกจะเติบโตในอัตราร้อยละ 66.0 ต่อปี ในช่วงปี 2563 - 2573 กรณีของไทย รัฐบาลได้ผลักดันการพัฒนา

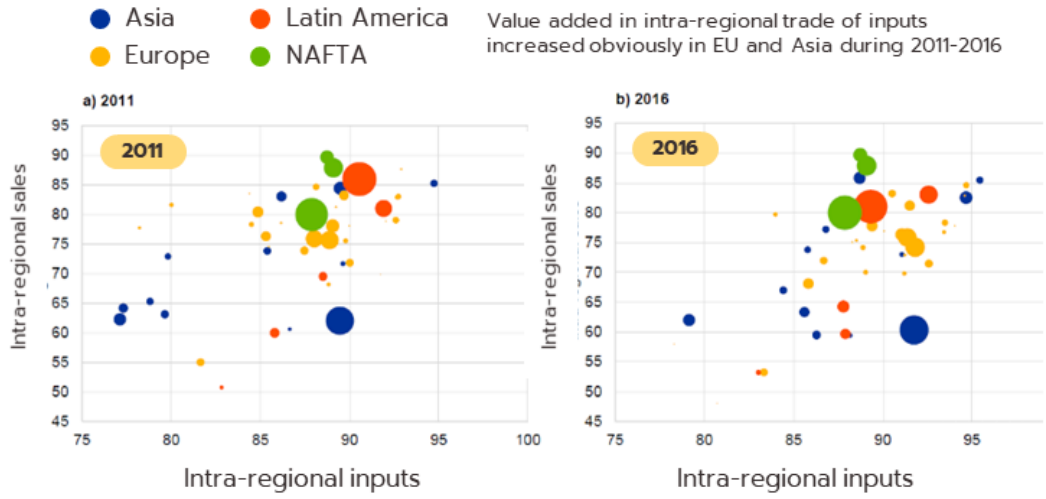
เครือข่าย 5G สุโคมสร้างพื้นฐานดิจิทัลโดยเชื่อมต่อบระบบคลาวด์ AI และแพลตฟอร์ม Metaverse รองรับแผนลงทุนอุตสาหกรรมใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงกลุ่ม S-curve ทั้งในภาคการผลิตและบริการ

3.5) Drone: อากาศยานไร้คนขับที่ควบคุมได้จากระยะไกล ช่วยลดการพึ่งพาแรงงาน ลดเวลาในการเข้าสำรวจพื้นที่จริง โดยเฉพาะในภาคเกษตร และก่อสร้างในพื้นที่อันตราย รวมทั้งใช้ในธุรกิจโลจิสติกส์มากขึ้นเพื่อขนส่งสินค้าแบบบินขึ้น - ลงจอดในแนวตั้งโดยขับเคลื่อนด้วยระบบไฟฟ้า ปัจจุบันเทคโนโลยี Drone กำลังถูกนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนายานยนต์บินได้แบบไร้คนขับอย่างกว้างขวางในประเทศญี่ปุ่น จีน และยุโรป

3.6) Blockchain: เทคโนโลยีด้านการบันทึกข้อมูลที่มีระบบการเชื่อมโยงภายในเครือข่ายเพื่อรองรับธุรกรรมที่เน้นความปลอดภัยสูง ปัจจุบันถูกนำมาประยุกต์ใช้ในหลายอุตสาหกรรมมากกว่าเพียงด้านธุรกิจการเงิน โดยเฉพาะธุรกิจค้าปลีก การขนส่ง และการผลิต โดย National Digital Identity คาดการณ์ว่า ธุรกิจ Blockchain ทั่วโลกมีมูลค่าถึง 11.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2565 และจะเพิ่มขึ้นเป็น 20.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2567

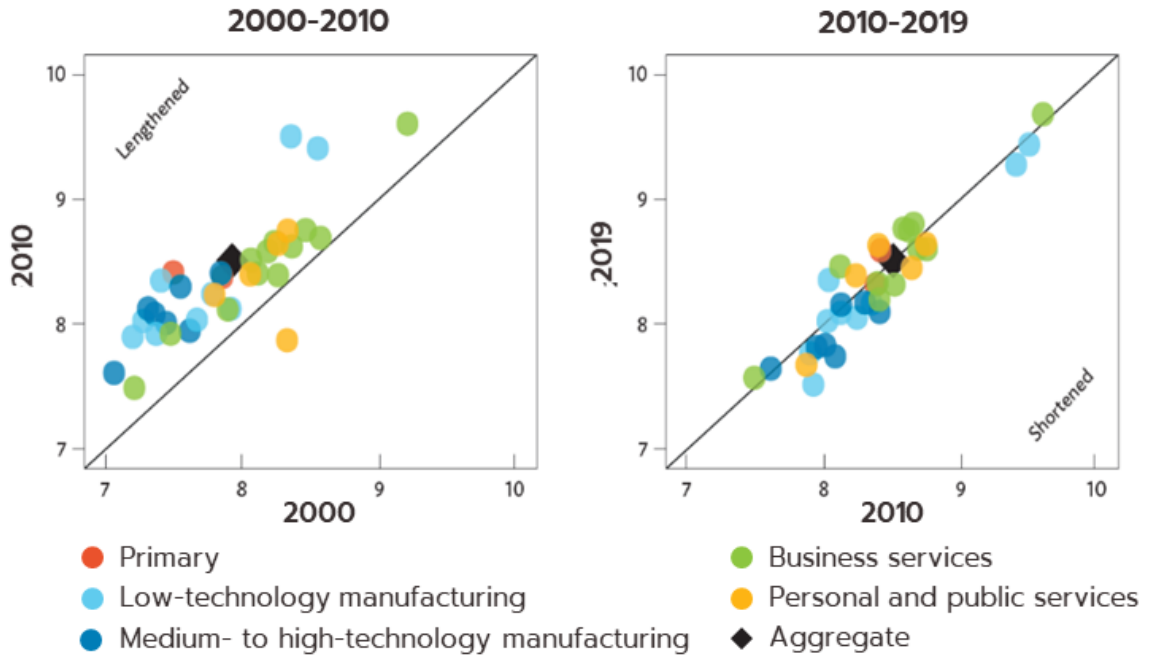
3.7) 3D printing: เทคโนโลยีเพื่อใช้ในการควบคุมการออกแบบและผลิตสินค้าด้วยความเร็วและมีต้นทุนต่อหน่วยต่ำลง จึงช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันรองรับตลาดที่เน้นการผลิตสินค้าตามความหลากหลายของผู้บริโภคในปริมาณมากด้วยราคาที่จูงใจ (Mass customization) นอกจากนี้ ยังมีบทบาทมากขึ้นในห่วงโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรม อาทิ การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์เครื่องมือแพทย์ รวมถึงธุรกิจก่อสร้าง เช่น การพิมพ์ชิ้นส่วนพื้น ผนัง และหลังคา เป็นต้น

4) ห่วงโซ่มูลค่าโลกหดสั้นลง จากพัฒนาการด้านเทคโนโลยีและนโยบายพึ่งพาตนเองมากขึ้นของหลายประเทศ การมีส่วนร่วมของประเทศต่าง ๆ ในห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chain: GVC) มีทิศทางลดลง โดยประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่หันมาผลิตสินค้าชั้นกลางที่เน้นการใช้เทคโนโลยีมากขึ้นแทนการนำเข้า ขณะที่ประเทศจีนก็หันมาพึ่งพาตนเองมากขึ้น โดยเร่งลงทุนวิจัยพัฒนาเพื่อสนับสนุนการสร้างห่วงโซ่การผลิตภายในประเทศให้ครบวงจรมากขึ้น เมื่อประกอบกับเกิดการแพร่ระบาดของ COVID-19 รวมถึงสถานการณ์ตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ ทั้งกรณีสงครามรัสเซีย - ยูเครน และความขัดแย้งของสหรัฐอเมริกา - จีน - ไต้หวัน ได้เข้ามาเพิ่มแรงกดดันให้ประเทศมหาอำนาจหันมาแข่งขันกันพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยเฉพาะการผลิตชิปซึ่งเป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำสำคัญในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยปี 2565 หลายประเทศได้ออกกฎหมายสนับสนุนการผลิตชิปในประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา เยอรมนี และญี่ปุ่น ได้ตั้งกองทุนสนับสนุนมูลค่า 52 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ, 10 พันล้านยูโร และ 6.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ เพื่อดึงดูดบริษัทผู้ผลิตชิปรายใหญ่ให้เข้าไปลงทุนยังประเทศของตน นอกจากนี้สหรัฐอเมริกายังจำกัดการส่งออกอุปกรณ์ซอฟต์แวร์ EDA (Electronic Design Automation) ที่ใช้ในการผลิตชิปเทคโนโลยีขั้นสูงไปยังจีน การแข่งขันระหว่างขั้วอำนาจทางการค้ายังทำให้การพึ่งพาวัตถุดิบจำกัดอยู่ในภูมิภาคเดียวกันมากขึ้น (Intra-regional inputs) ดังที่ได้ปรากฏชัดเจนในภูมิภาคยุโรปและเอเชียในช่วงปี 2554 - 2559 (รูปที่ 3) ปัจจัยดังกล่าวยิ่งทำให้ห่วงโซ่มูลค่าของโลกหดสั้นลง โดยเฉพาะการผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นกลาง - สูง (รูปที่ 4) ซึ่งเป็นกลุ่มสินค้าที่ผู้ผลิตในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนารวมถึงไทยส่วนใหญ่ยังเน้นรับจ้างประกอบ เช่น อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และรถยนต์ ผู้ประกอบการไทยจึงต้องเร่งปรับตัวเพื่อให้สามารถอยู่บนตำแหน่งที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงขึ้นบนห่วงโซ่อุปทานโลก (รูปที่ 5)

Source: European Central Bank, 2022

รูปที่ 3 : สัดส่วนการเพิ่มมูลค่าการค้าภูมิภาคเดียวกัน

Note: Global value chain production lengths are the indices representing the sum of backward and forward lengths

Source: ADB, Nov.2021

รูปที่ 4 : ห่วงโซ่มูลค่าโลกแบ่งตามประเภท

Source: ADB, Nov.2021

ที่มา : แนวโน้มธุรกิจและอุตสาหกรรมไทย ปี 2566 – 2566 (13 มกราคม 2566, วิจัยกรุงศรี)

รูปที่ 5 : อัตราส่วนการมีส่วนร่วมกับห่วงโซ่มูลค่าโลก

ก 1.3 ภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย

สำหรับประเทศไทย ในช่วงที่ผ่านมาต้องพบกับสถานการณ์ทั้งโรคระบาด รวมถึงผลกระทบจากสงครามระหว่างรัสเซีย - ยูเครน ภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ทั้งปัญหาเงินเฟ้อ การปรับขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างรวดเร็วของธนาคารกลางหลายประเทศทั่วโลก รวมทั้งปัญหาด้านทุนราคาพลังงานที่สูงขึ้น และความผันผวนของราคาน้ำมัน โดยเมื่อเข้าสู่ปี 2566 เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มฟื้นตัวจากการกลับมาของนักท่องเที่ยวและการบริโภคภาคเอกชน ซึ่งหลายหน่วยงาน อาทิ IMF ธนาคารแห่งประเทศไทย ศูนย์วิจัยของธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ กระทรวงการคลัง และหน่วยงานภาครัฐด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น ต่างคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจของไทย ในปี 2566 จะขยายตัวเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 3.7 - 3.8 รวมทั้ง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้วิเคราะห์แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2566 โดยคาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 3.0 - 4.0 ท่ามกลางการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก และอาจจะยังคงได้รับผลกระทบจากความผันผวนของราคาพลังงาน เนื่องจากต้องพึ่งพาการนำเข้าพลังงานเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะน้ำมันดิบ แต่ขณะเดียวกันก็จะได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวจากภาคการท่องเที่ยวและอุปสงค์ภายในประเทศที่ฟื้นตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียที่จะเดินทางเข้ามาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งคาดว่าในปี 2566 จะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทยมากถึง 27.5 ล้านคน หรือขยายตัวเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 147 ต่อปี ส่งผลให้รายได้จากภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเพิ่มสูงขึ้น การขยายตัวของการลงทุนทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ ขณะที่ปริมาณการส่งออกสินค้าจะชะลอลงตามการชะลอตัวของอุปสงค์ประเทศคู่ค้าสำคัญ โดยคาดว่าจะการส่งออกสินค้าในรูปแบบเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 0.4

อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิดทั้งปัจจัยสนับสนุน อาทิ ภาคการท่องเที่ยวที่มีโอกาสที่จะฟื้นตัวได้มากกว่าที่คาดการณ์ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีน ตามแนวทางการเปิดประเทศและผ่อนคลายนโยบายการจำกัดการเดินทางของรัฐบาลจีน และปัจจัยเสี่ยง อาทิ 1) ทิศทางเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวและความผันผวนของตลาดการเงินโลกจากการดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดของประเทศคู่ค้าหลัก โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป 2) ความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์โลกในภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงระหว่างประเทศและปัจจัยการผลิตต่าง ๆ และ 3) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศจีนภายหลังการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

ขณะที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้ประมาณการอัตราการขยายตัวของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ปี 2566 ว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.5 - 3.5 โดยมีแรงสนับสนุนจากแนวโน้มเศรษฐกิจในประเทศที่มีทิศทางที่ดีขึ้น การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและการบริโภคในประเทศ มาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ ปัญหาข้อจำกัดในการผลิตได้คลี่คลายลง แต่อย่างไรก็ตาม อุปสงค์สินค้าในตลาดโลกเป็นปัจจัยที่ต้องติดตามใกล้ชิด ด้วยตลาดส่งออกสำคัญมีแนวโน้มจะเข้าสู่เศรษฐกิจถดถอยจากภาวะเงินเฟ้อและราคาพลังงาน สำหรับแนวโน้มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยรายสาขาในปี 2566 มีรายละเอียดดังนี้

เหล็กและเหล็กกล้า คาดการณ์ว่าการผลิตจะปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยประมาณร้อยละ 0.5 เมื่อเทียบกับปีก่อน สำหรับการบริโภคเหล็กปี 2566 คาดว่าจะมีปริมาณ 17.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น อุตสาหกรรมก่อสร้าง ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้ปริมาณการผลิตและการบริโภคผลิตภัณฑ์เหล็กในประเทศเพิ่มขึ้น

เครื่องใช้ไฟฟ้า คาดว่าจะมีการผลิตและการส่งออกเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 5.0 - 10.0 เมื่อเทียบกับปีก่อน จากเศรษฐกิจโลกและตลาดส่งออกหลักของประเทศไทยที่ฟื้นตัวจากสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 และการพัฒนานวัตกรรม การปรับปรุงเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยเฉพาะเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ให้ความสำคัญด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งความขัดแย้งทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน น่าจะเอื้อโอกาสให้ไทยสามารถส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าบางประเภท เช่น เครื่องปรับอากาศ และตู้เย็น ไปยังตลาดสหรัฐอเมริกาได้เพิ่มขึ้น

อิเล็กทรอนิกส์ คาดว่าจะมีการผลิตและการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 5.0 - 10.0 เมื่อเทียบกับปีก่อน เนื่องจากเศรษฐกิจโลกฟื้นตัวจากสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 และการปรับตัวของผู้ผลิตสินค้ากลุ่มเซมิคอนดักเตอร์จากสถานการณ์การขาดแคลนชิป ส่งผลให้มีความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการเพิ่มขึ้นของการทำงานและการศึกษาระยะไกล ทำให้เกิดความต้องการใช้สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น

รถยนต์ คาดว่าจะมีการผลิตรถยนต์ประมาณ 1,800,000 คัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.86 โดยแบ่งเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ ประมาณร้อยละ 50 - 55 และการผลิตเพื่อการส่งออกประมาณร้อยละ 45 - 50

รถจักรยานยนต์ คาดว่าการผลิตจะขยายตัว คิดเป็นปริมาณการผลิตรถจักรยานยนต์ประมาณ 2,000,000 คัน ทั้งนี้ จากปริมาณการผลิตที่คาดการณ์ไว้ข้างต้นจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศประมาณร้อยละ 85 - 90 และการผลิตเพื่อการส่งออก ร้อยละ 10 - 15

เยื่อกระดาษ กระดาษ และสิ่งพิมพ์ คาดว่าผลิตภัณฑ์กระดาษที่ใช้ผลิตกล่องบรรจุภัณฑ์จะขยายตัวเพิ่มขึ้นตามการบริโภคในประเทศ ขณะเดียวกันบรรจุภัณฑ์กระดาษจะได้านิสงค์ตามการใช้งานสำหรับซื้อขายสินค้าทางออนไลน์ สำหรับการส่งออกคาดว่าเยื่อกระดาษจะกลับมาขยายตัวได้อีกครั้ง

สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม การผลิตมีแนวโน้มชะลอลงตามอุปสงค์ของตลาดโลกและเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า ส่วนการส่งออกและจำหน่ายในประเทศ คาดว่าจะขยายตัวเล็กน้อยจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว การผ่อนคลายมาตรการควบคุมเดินทางระหว่างประเทศ ประกอบกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ส่งผลให้การบริโภคภายในประเทศ รวมทั้งการส่งออกสินค้าสำเร็จรูปยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ทั้งนี้อาจจะมีปัจจัยเสี่ยง เช่น ปัญหาเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นในหลายประเทศ การขาดแคลนพลังงานในทวีปยุโรป รวมทั้งการปรับขึ้นค่าไฟฟ้าและค่าจ้างแรงงาน ซึ่งกระทบต่อต้นทุนการผลิตของกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเช่นกัน

ยา คาดว่าจะหดตัวร้อยละ 4.00 - 6.00 เนื่องจากฐานตัวเลขของปี 2565 ที่ค่อนข้างสูง แต่อุตสาหกรรมยังจะอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยที่ดี ตามทิศทางความต้องการใช้ยาที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่การส่งออกคาดว่าจะมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะตลาดอาเซียน

ยาง และผลิตภัณฑ์ยาง คาดการณ์ว่าปริมาณการผลิตยางแปรรูปขึ้นปฐุมและยางรถยนต์จะขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากการผลิตเพื่อตอบสนองอุปสงค์ความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในขณะที่ปริมาณการผลิตถุงมือยางคาดการณ์ว่าจะยังคงชะลอตัวจากแนวโน้มความต้องการใช้ถุงมือยางในประเทศและต่างประเทศที่ปรับลดลง

อาหาร ภาพรวมของดัชนีผลผลิตอาหารในปี 2566 จะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จากการที่ประเทศไทยเปิดรับนักท่องเที่ยวและการผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ ในประเทศ ในส่วนของกลุ่มที่คาดว่าจะขยายตัวได้ดีในปี 2566 ได้แก่ กลุ่มผลไม้แช่เย็น แช่แข็ง ที่จีนยังคงมีความนิยมในการบริโภค และไทยได้รับการยกเว้นการเก็บภาษีนำเข้าในสินค้าดังกล่าว กลุ่มสินค้ามันสำปะหลัง เช่น แป้งมันสำปะหลัง เพื่อทดแทนแป้งข้าวโพดที่ยังคงราคาสูง ไก่สดแช่เย็นแช่แข็งที่มีทิศทางดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการขยายตลาดใหม่ และกลุ่มน้ำตาลที่ทิศทางราคาสูงขึ้น รวมถึงตลาดอาหารแปรรูปและอาหารสัตว์ที่มีโอกาสเติบโตจากการที่ไทยกำลังขยายตลาดใหม่ไปยังกลุ่มประเทศอาหรับ อย่างไรก็ตาม แม้ภาพรวมจะมีการขยายตัวแต่ยังต้องเฝ้าระวังภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย โดยเฉพาะประเทศคู่ค้าหลักของไทย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสินค้าเกษตรบางชนิดที่เติบโตได้ดีในปีที่ผ่านมา รวมถึงต้นทุนด้านวัตถุดิบและพลังงานที่ยังคงผันผวนอยู่ จึงอาจทำให้ปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ยเคมี มีราคาสูงขึ้น เป็นต้น

นอกจากนี้ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ยังได้เปิดเผยว่าสถานการณ์ภาคอุตสาหกรรมไทยในปี 2566 มีแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า โดยคาดว่าอุตสาหกรรมที่มีการเติบโตโดดเด่นในปี 2566 มี 8 อุตสาหกรรม ประกอบด้วย

ยานยนต์ โดยเฉพาะยานยนต์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จากกระแสการรักษาสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษที่มาแรงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้บริโภคมีความต้องการรถยนต์ไฮบริดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้บริษัทรถยนต์ที่ผลิตรถยนต์ประเภทดังกล่าวเติบโตตามความต้องการที่มากขึ้น และสะท้อนได้จากยอดจดทะเบียนรถยนต์ xEV ที่เติบโตอย่างก้าวกระโดดทุกประเภท

ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ มีความต้องการใช้ที่สูงขึ้นอย่างมาก จากการเติบโตของอุตสาหกรรมดิจิทัลในทุกอุตสาหกรรม ซึ่งมีความสำคัญและเป็นที่ต้องการจากตลาดโลกสูงมาก รวมถึงการเชื่อมโยงกิจกรรมการผลิตเข้ากับระบบอัตโนมัติหลากหลายประเภท ช่วยผลักดันให้การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะแผงวงจรรวม (IC) และแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (PCBA)

อาหารและเครื่องดื่มที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ผลิตภัณฑ์อาหารเสริม อาหารทางการแพทย์ และอาหารสำหรับผู้สูงอายุ รวมทั้งเครื่องดื่มสมุนไพร เติบโตจากกระแสสุขภาพและดูแลสุขภาพที่ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง

เครื่องปรับอากาศอัจฉริยะ ได้แก่ เครื่องปรับอากาศที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ เช่น สามารถดักจับฝุ่น PM 2.5 ละอองสารพิษ ควบคู่กับการประหยัดพลังงาน การนำ AI เข้ามาใช้ในการควบคุมอุณหภูมิห้องหรือรับคำสั่งผ่านระบบอัจฉริยะ และการมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ

พลาสติกชีวภาพ กลุ่มพลาสติกปลอดสารพิษและย่อยสลายได้ที่ใช้เป็นส่วนประกอบสำหรับทำบรรจุภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มรองรับเทรนด์รักษาสุขภาพและการบริโภคที่เพิ่มสูงขึ้น

เภสัชภัณฑ์ กลุ่มผลิตภัณฑ์บำรุงสุขภาพ โดยเฉพาะยาเม็ดสกัดจากสมุนไพรได้รับการตอบรับที่ดี เช่น ฟ้าทะลายโจร แคปซูลขมิ้นชัน น้ำมันหอมระเหยผ่อนคลายความตึงเครียด ลูกประคบสมุนไพร ส่งผลให้การผลิตเพิ่มมากขึ้นรองรับความต้องการของผู้บริโภคทั้งภายในและนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศ และมีความต้องการสินค้ากลุ่มนี้เป็นอย่างมาก

สิ่งทอเทคนิค จากเป็นเส้นใยประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ผลิตขึ้นให้มีคุณสมบัติตามการใช้งาน ย่อยสลายเองได้มีมูลค่าเพิ่มสูง เช่น ผ้าทอกันน้ำ ผ้ากันไฟ จึงนิยมนำมาใช้ทั้งในผลิตภัณฑ์ที่เน้นจุดขาย ด้านนวัตกรรมใหม่ในภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

ยางล้อรถประหยัดพลังงาน ได้แก่ ยางรถยนต์นวัตกรรมใหม่ประหยัดน้ำมันซึ่งเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สามารถยึดเกาะถนนได้ดี และมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน ทำให้มีความต้องการเพิ่มมากขึ้น

ก 2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์สถานการณ์และบริบทที่มีผลต่อการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม

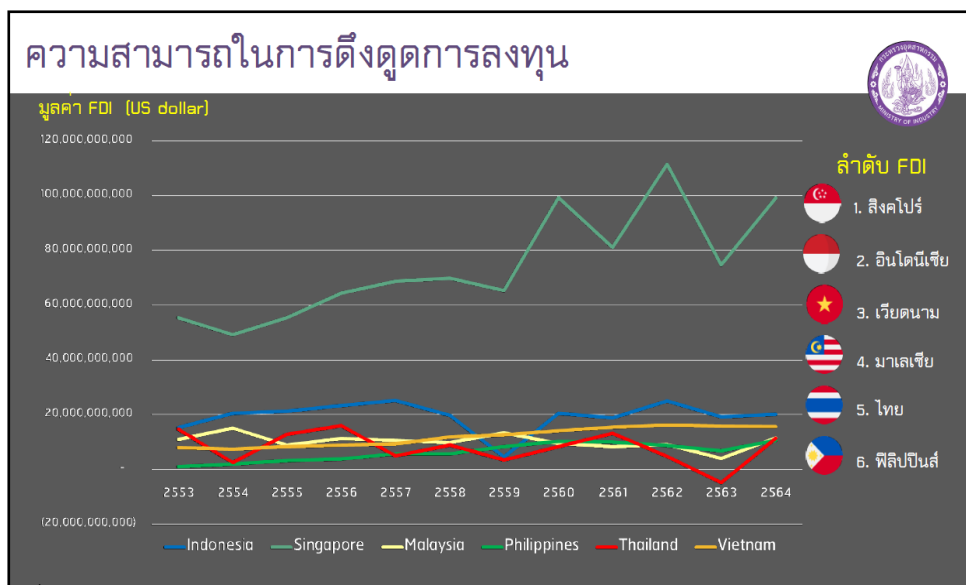
ประเทศไทยได้ก้าวมาสู่จุดเปลี่ยนที่สำคัญทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมในระดับโลก ประกอบกับรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจเดิมของไทยที่มุ่งสร้างเติบโตอย่างรวดเร็ว (Aggressive Growth) และข้อจำกัดที่ปัจจัยการแข่งขันเดิม ๆ อาทิ ค่าแรง กำลังคนวัยแรงงาน และการพึ่งพิงเทคโนโลยีจากต่างชาติที่เริ่มถึงขีดจำกัดและขาดความยั่งยืน ซึ่งก่อให้เกิดสถานการณ์ของประเทศที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์การติดกับดักรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ที่ “ประชาชน (แรงงาน) รายได้ต่ำ ประเทศรายได้ปานกลาง” เกิดปัญหาความไว้วางใจและผลกระทบเชิงลบของการประกอบอุตสาหกรรมที่นำมาสู่ปัญหาและข้อขัดแย้งของ “การอยู่ร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชน” และความเปราะบางของเศรษฐกิจและสังคมจากปัญหา “แก่ก่อนรวย” และ “ความเหลื่อมล้ำและกระจายรายได้” ดังนั้น กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ที่เป็นภาคเศรษฐกิจหลักของประเทศ จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงสถานการณ์และบริบทที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมข้างต้นอย่างรอบด้าน เพื่อปรับทิศทางการทำงานหรือบทบาทให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และดำเนินงานอย่างมีกลยุทธ์ที่จะสร้างความยั่งยืนและสมดุลให้กับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ โดยจากการวิเคราะห์ สามารถสรุปปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการแข่งขันทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ

มูลค่าการลงทุนและการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของไทยในช่วง 10 - 20 ปี ที่ผ่านมา มีแนวโน้มคงที่ และมีความเสี่ยงที่จะลดลง โดยในสถานการณ์ปกติ ประเทศไทยมีอัตราการเติบโตของ GDP อยู่ที่ร้อยละ 3 - 4 และมีอัตราการขยายตัวของการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศเฉลี่ย (FDI) เหลือเพียงร้อยละ 2 ต่อปี ส่งผลให้รายได้ต่อหัวของไทย (GNI per capita) ในปี พ.ศ. 2565 ยังอยู่ที่ 7,090 ดอลลาร์สหรัฐ กล่าวคือ ไทยติดอยู่ในฐานะประเทศรายได้ปานกลางมาแล้วถึง 46 ปี (ไทยเลื่อนฐานะเป็นประเทศรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519) และมีการคาดการณ์ว่าหากไม่มีการดำเนินการใด ๆ เพื่อปรับเปลี่ยนทางยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ ประเทศไทยจะต้องอยู่ในฐานะประเทศรายได้ปานกลาง หรือ “ประชาชน (แรงงาน) รายได้ต่ำ ประเทศรายได้ปานกลาง” ไปอีกกว่า 10 - 30 ปี ซึ่งยังต้องเผชิญกับการเป็นสังคมผู้สูงวัยแบบสมบูรณ์ที่นำมาสู่การขาดแคลนกำลังคนในวัยทำงาน การติดกับดักประเทศรายได้ปานกลางที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์ “แก่ก่อนรวย” ซึ่งหากประเทศมีการเติบโตของ GDP ประมาณร้อยละ 3 - 4 ดังเช่นปัจจุบัน อย่างเร็วไทยจะสามารถก้าวข้ามการเป็นประเทศรายได้ปานกลางได้ในปี พ.ศ. 2579 หรือคิดเป็นเวลาอีกกว่า 15 ปี หลังจากไทยได้เข้าสู่สังคมผู้สูงวัยแบบสมบูรณ์ หรือคิดเป็นเวลากว่า 5 ปี หลังจากไทยได้เข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอด ส่งผลถึงปัจจัยขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดการขาดแคลนกำลังแรงงานอย่างมีนัยสำคัญ ความต้องการแรงงานข้ามชาติจะเติบโตสูงขึ้นไปอีก และเกิดการหดตัวของรายได้ของประเทศอันจะส่งผลโดยตรงต่อการจัดหาสวัสดิการสังคมแก่ประชากรอย่างเพียงพออีกด้วย

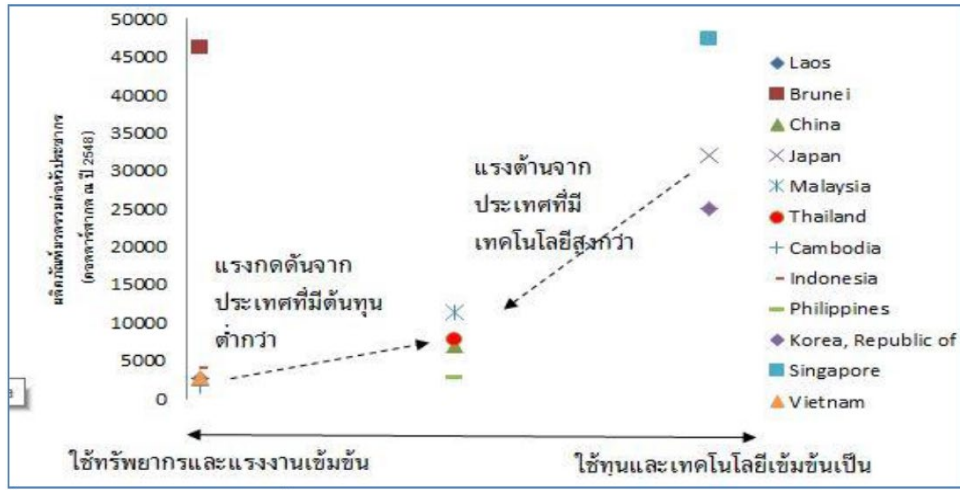
สถานการณ์เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากในอดีต โดยประเทศไทยมีความสามารถในการดึงดูดการลงทุนเชิงเปรียบเทียบที่ลดต่ำลงจากประเทศคู่แข่งด้านการค้าและการลงทุนในภูมิภาคชายใหม่ อาทิ เวียดนาม ในขณะที่ประเทศคู่แข่งรายเดิมมีการปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมที่รวดเร็วกว่าและมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งสร้างความได้เปรียบมากกว่าไทย โดยเฉพาะสิงคโปร์และมาเลเซีย นอกจากนี้ยังมีปัญหาเชิงโครงสร้างที่แฝงตัวอยู่ในภาคอุตสาหกรรมไทยจากการเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมเก่าที่มุ่งเน้นการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศและขาดเทคโนโลยีของตนเอง ในขณะที่โลกกำลังปรับเปลี่ยนสู่ยุค Industry 4.0 ความก้าวหน้าของบริการวิวัฒน์ (Servitization) รวมถึงการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดของเทคโนโลยีใหม่ที่มีบทบาทต่อภาคอุตสาหกรรม อาทิ เทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้า ความก้าวหน้าของเทคโนโลยียานยนต์ไร้คนขับ (Autonomous Vehicle) เทคโนโลยีการเก็บข้อมูลแบบ SSD (Solid State Drive) หรือหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ซึ่งนำมาสู่ความจำเป็นที่ต้องปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรม (Industry transition) ให้ประเทศไทยยังคงรักษาสถานภาพทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับยุคสมัยใหม่

ยิ่งไปกว่านั้นปัญหา "ภูมิรัฐศาสตร์" หรือ "Geopolitics Storm" ที่เริ่มก่อตัวขึ้นมาตั้งแต่ปี 2562 ยังไม่มีท่าทีที่จะคลี่คลายลง แต่กลับมีแนวโน้มว่าจะรุนแรงมากขึ้นไปอีกในปี 2566 แม้ไทยจะไม่ได้เข้าไปเป็นคู่ขัดแย้งโดยตรง แต่สถานการณ์ต่าง ๆ กำลังบีบให้หลายประเทศต้องเลือกข้าง อีกทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นยังส่งผลกระทบต่อทางอ้อมกับภาคอุตสาหกรรมไทยผ่านราคาสินค้าบางชนิด เช่น น้ำมันที่เป็นต้นทุนสำคัญในภาคการผลิต รวมไปถึงการกีดกันทางการค้าที่ส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่การผลิต และเงินเฟ้อที่สูงขึ้นตามไปด้วย อย่างไรก็ตาม ในมุมมอง ก็จะถือเป็นโอกาสของภาคอุตสาหกรรมไทย เพราะเป็นที่เห็นเด่นชัดว่าปัจจุบันในภูมิภาคสหรัฐและยุโรป กำลังเผชิญกับปัญหาการชะลอตัวหรือการถดถอยทางเศรษฐกิจ สถาบันการเงินที่สำคัญหลายแห่งเริ่มสั่นคลอน ในขณะที่เศรษฐกิจของเอเชียโดยเฉพาะภูมิภาคอาเซียนจะยังเติบโตได้ดี ที่สำคัญคือ ปัญหาภูมิรัฐศาสตร์เป็นตัวเร่งให้เกิดการเคลื่อนย้ายทุน หรือ การย้ายฐานการลงทุน ดังนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมจึงต้องเร่งปรับยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบเพื่อให้สามารถรองรับและตอบสนองต่อปัจจัยทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่กล่าวข้างต้น

ที่มา : กระทรวงอุตสาหกรรม, 2565.

รูปที่ 7 : ความสามารถในการดึงดูดการลงทุน

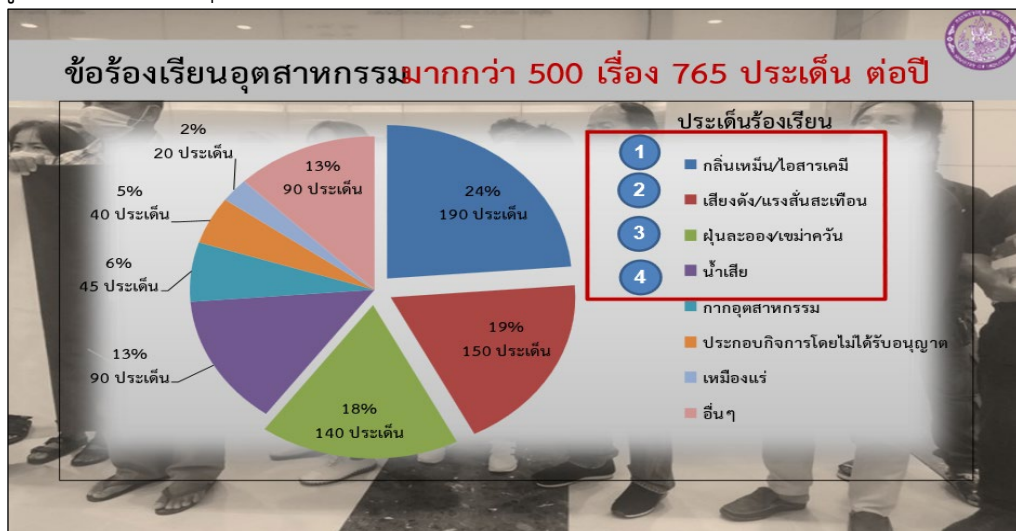

ที่มา : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI), 2557.

รูปที่ 8 : ความสัมพันธ์ระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากรและรูปแบบการพัฒนาของกลุ่มประเทศ ASEAN+3

2. ปัจจัยด้านการอยู่ร่วมระหว่างอุตสาหกรรมกับสังคมและชุมชนโดยรอบ

ในปัจจุบัน สังคมและชุมชนโดยรอบเริ่มมีความไม่ไว้วางใจและขาดความเชื่อมั่นกับภาคอุตสาหกรรมมากยิ่งขึ้น เนื่องจากข่าวสารด้านลบและผลกระทบเชิงลบของการประกอบอุตสาหกรรมในพื้นที่หรือเหตุการณ์ฉุกฉุกที่เกิดจากการประทุติที่ขาดความรับผิดชอบและความระมัดระวังของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ซึ่งนำมาสู่ปัญหาและข้อขัดแย้งระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชนอยู่บ่อยครั้ง โดยที่ผ่านมามีสถิติข้อร้องเรียนและประเด็นร้องเรียนที่สะท้อนมายังกระทรวงอุตสาหกรรม เฉลี่ย 3 ปีย้อนหลัง (พ.ศ. 2563 -2565) มากกว่า 500 เรื่อง 765 ประเด็น โดยส่วนใหญ่เป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับประเด็นด้านกลิ่น เสียง ฝุ่นและเขม่าควัน และน้ำเสียตามลำดับ ซึ่งส่งผลให้การประกอบการอุตสาหกรรมกับสังคมและชุมชนโดยรอบไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและไว้วางใจซึ่งกันและกัน จึงมีความจำเป็นที่กระทรวงอุตสาหกรรมต้องมีการกระตุ้นให้เกิดการประกอบกิจการที่ดี มีความรับผิดชอบต่อพลอดภัย และเป็นไปตามกฎหมาย ร่วมกับการสร้างความมั่นใจแก่ประชาชนและชุมชนโดยรอบโรงงาน เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคมอย่างเป็นมิตรและยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงต้องเร่งกำหนดแนวทางในยกระดับการประกอบการอุตสาหกรรมเพื่อทำให้ภาคอุตสาหกรรมได้รับการยอมรับและสามารถอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนโดยรอบได้

ที่มา : กระทรวงอุตสาหกรรม, 2565

รูปที่ 9 : สถิติข้อร้องเรียนและประเด็นร้องเรียนเฉลี่ย 3 ปีย้อนหลัง

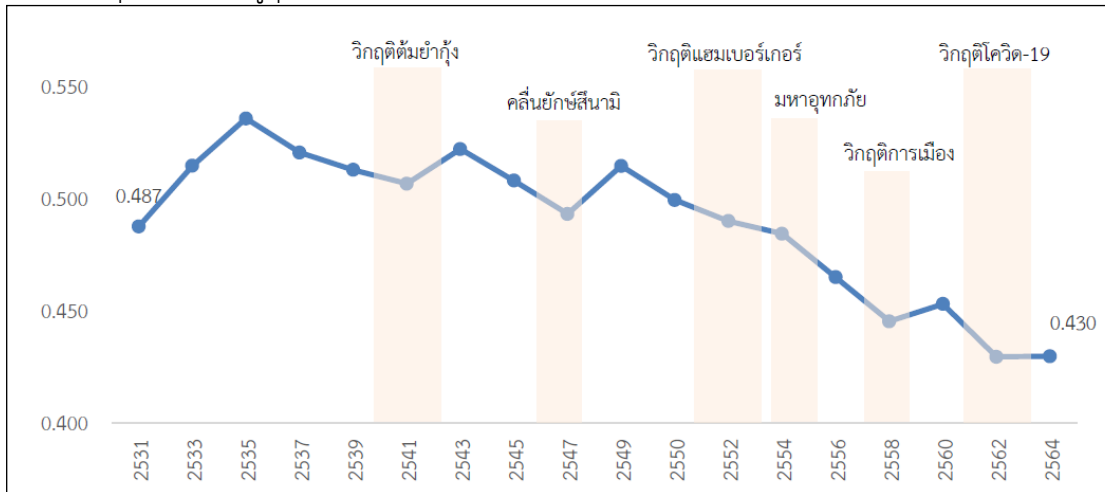
3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและภูมิอากาศของโลก

ภาคอุตสาหกรรมของไทยจำเป็นต้องขับเคลื่อนไปสู่การประกอบการที่มีความยั่งยืนมากขึ้นจากแรงกดดันทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ โดยจำเป็นต้องยกระดับการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ดี เพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงและลดผลกระทบจากการประกอบการที่ส่งอาจผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และชุมชน อย่างรอบด้าน โดยปัญหาของการประกอบกิจการของโรงงานในปัจจุบันยังมีบางส่วนที่ไม่สามารถปฏิบัติหรือควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ อันจะก่อให้เกิดปัญหาการร้องเรียนซ้ำซาก หรือผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนในวงกว้าง ตามที่มักปรากฏในหน้าข่าวหรือสื่อสารมวลชน อาทิ การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมอย่างผิดกฎหมาย หรือการลักลอบการเผาอ้อยที่นำมาสู่ปัญหา PM 2.5 เป็นต้น ซึ่งอาจนำมาสู่ผลกระทบในภาพรวมของการพัฒนาอุตสาหกรรมที่พื้นที่จะต่อบริการการลงทุนทางอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจได้ยากขึ้น นอกจากนี้ ด้วยกติกาการค้าและกฎระเบียบใหม่ในระดับโลกและระดับประเทศ ที่ประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มที่จะต้องการเฉพาะสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จากความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงสถานะภูมิอากาศจากปัญหาก๊าซเรือนกระจกที่ทำให้อุณหภูมิโลกมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งนำมาสู่ผลกระทบและภัยธรรมชาติ อาทิ ภัยแล้ง น้ำท่วม และระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น โดยประเทศต่าง ๆ มีการตั้งเป้าหมายไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ภายใต้การขับเคลื่อนขององค์การสหประชาชาติ รวมถึงความมุ่งมั่นในระดับโลกและของประเทศไทยในการก้าวไปสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ในปี ค.ศ. 2050 และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ภายในปี ค.ศ. 2065 ซึ่งก่อให้เกิดกติกาด้านการค้าใหม่ เช่น มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) เป็นต้น ที่ต่างเป็นปัจจัยเร่งเร้าให้ประเทศไทยและภาคอุตสาหกรรมของไทยจำเป็นต้องมีการปรับตัวให้ทันกับวิถีใหม่ของโลกอย่างเร่งด่วน ดังนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมจึงต้องมีการกำหนดให้ภาคอุตสาหกรรมมีการตระหนักถึงผลกระทบของกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกติกาสากลเพื่อความยั่งยืนของการประกอบการอุตสาหกรรมในอนาคต

4. ปัจจัยด้านความเหลื่อมล้ำทางด้านโอกาสและความเสมอภาค

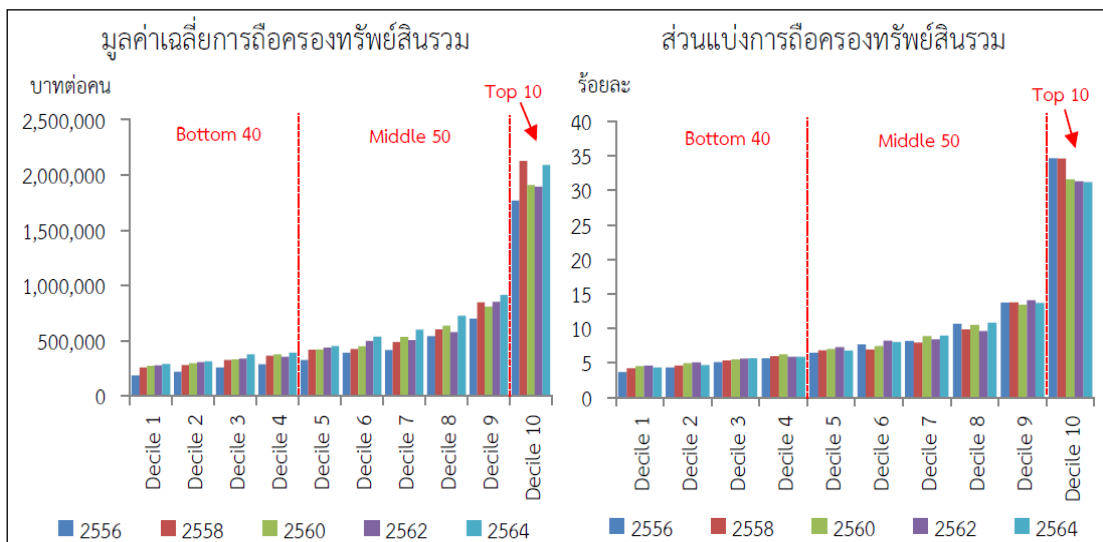
ด้วยรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่ขาดความสมดุลและไม่สามารถกระจายความมั่งคั่งและองค์ความรู้จากบริษัทข้ามชาติไปสู่สถานประกอบการของไทย รวมถึงภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมของไทยไปสู่ภาคส่วนสังคมและประชาชนส่วนใหญ่อย่างเหมาะสม ทำให้เกิดการพัฒนามีลักษณะไม่สมดุลหรือกระจุกตัวในบางพื้นที่หรือบางสาขาการผลิต ส่งผลให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการพัฒนากระจายไปไม่ทั่วถึงทั้งในเชิงพื้นที่และกลุ่มบุคคล โดยจากรายงานวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศไทย ปี 2564 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) บ่งชี้ว่า กลุ่มคนที่มีเศรษฐฐานะดีที่สุด (Top 10) มีความเหลื่อมล้ำด้านรายได้และการถือครองทรัพย์สินที่มีความแตกต่างที่ค่อนข้างสูงจากกลุ่มที่มีเศรษฐฐานะต่ำที่สุด (Bottom 40) กล่าวคือ ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ในปี 2564 ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยกลุ่มคนที่มีเศรษฐฐานะดีที่สุด (Top 10) มีส่วนแบ่งรายได้มากถึงร้อยละ 33.43 หรือคิดเป็นส่วนแบ่งรายได้สูงกว่ากลุ่มที่มีเศรษฐฐานะต่ำที่สุด (Bottom 40) ถึง 16.4 เท่า ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของการถือครองทรัพย์สิน ในปี 2564 อยู่ที่ 0.620 ซึ่งแสดงให้เห็นภาพรวมของความเหลื่อมล้ำของการถือครองทรัพย์สินของไทย นอกจากนี้ หากพิจารณาจากมูลค่าทรัพย์สินรวมเฉลี่ยของกลุ่มคนที่มีเศรษฐฐานะดีที่สุด (Top 10) ได้แสดงให้เห็นถึงระดับความแตกต่างที่ค่อนข้างสูง โดยมูลค่าทรัพย์สินรวมเฉลี่ยของกลุ่มคนที่มีเศรษฐฐานะดีที่สุด (Top 10) อยู่ที่ 2,093,063 บาทต่อคน ในขณะที่กลุ่มที่มีเศรษฐฐานะต่ำที่สุด (Bottom 40)

และกลุ่มที่มีเศรษฐกิจระดับกลาง (Middle 50) อยู่ที่ 344,354 บาทต่อคน และ 646,755 บาทต่อคน หรือสูงกว่า 6.1 เท่า และ 3.2 เท่า ตามลำดับ โดยความเหลื่อมล้ำในการถือครองสิ่งปลูกสร้างเพื่อธุรกิจ/เกษตร และทรัพย์สินทางการเงินยังคงสูงกว่าทรัพย์สินประเภทอื่นอย่างมีนัยสำคัญและอาจส่งผลกระทบต่อความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ เนื่องจากทรัพย์สินทั้งสองประเภท เป็นปัจจัยการผลิตสำคัญที่สามารถสร้างผลตอบแทนที่มีอัตราการตอบแทนสูง และเชื่อมโยงกับกระบวนการสะสมความมั่งคั่งและเอื้อให้ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้เพิ่มขึ้นต่อไป ดังนั้น ภาคอุตสาหกรรมที่เป็นภาคส่วนที่สำคัญของเศรษฐกิจจึงควรมุ่งเน้นการพัฒนาการส่งเสริมและสร้างความมั่งคั่งให้กับพื้นที่มากยิ่งขึ้น เพื่อก่อให้เกิดความสมดุลในการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ จากที่กล่าวมาข้างต้น กระทรวงอุตสาหกรรมจึงควรกำหนดแนวทางในการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านโอกาสและตระหนักถึงความเสมอภาคในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยแนวทางการกระจายรายได้ของภาคอุตสาหกรรมสู่ชุมชนรอบสถานประกอบการ

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565.

รูปที่ 10 : ค่าประสิทธิความไม่เสมอภาคด้านรายได้ ปี 2531-2564

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565.

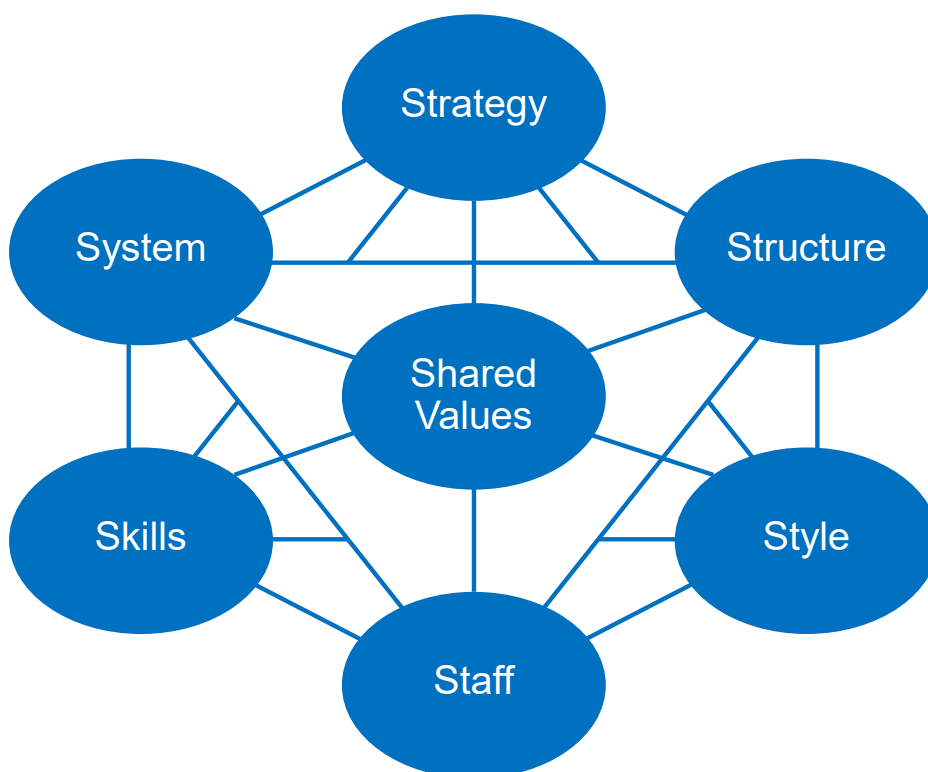

ก3. การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (SWOT Analysis) เป็นการประเมินจากจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน (Internal Factors) และการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก (External Factors) ที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรม โดยจากผลการวิเคราะห์นี้ จะนำไปจัดทำ TOWS Metrix เพื่อหามาตรการที่เกี่ยวข้องและแนวทางการดำเนินงานต่อไป

1. การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

วิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) โดยใช้หลักการ The McKinsey 7S Framework ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์กร (สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม) ใน 7 มิติ ได้แก่ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ การบริหารจัดการ บุคลากร ทักษะ ระบบการทำงาน และค่านิยมร่วม ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

รูปที่ 6 : The McKinsey 7S Framework

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factor)

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. Structure (โครงสร้างองค์กร)	
<p>1. มีโครงข่ายหน่วยงานครอบคลุม 76 จังหวัด สถานที่ตั้งสำนักงานที่สะดวกต่อการให้บริการประชาชนที่ครอบคลุมทุกจังหวัด สามารถเชื่อมโยงข้อมูลระดับจังหวัดได้ทั่วประเทศ</p> <p>2. มีโครงสร้าง กระบวนการทำงาน และกลไกการบริหารงานอย่างชัดเจน โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ โดยการยึดหลักส่งเสริมจริยธรรม ธรรมภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ</p> <p>3. เป็นศูนย์กลางในการบริหารยุทธศาสตร์ งบประมาณ และการติดตามประเมินผลตามภารกิจของกระทรวงอุตสาหกรรม</p> <p>4. มีสถาบันเครือข่ายที่มีความชำนาญในการพัฒนาอุตสาหกรรม</p>	<p>1. โครงสร้างการกระจายอำนาจและอัตรากำลังคนระหว่างส่วนกลางกับในพื้นที่ต่างจังหวัดไม่สมดุลกับภาระงาน</p> <p>2. มีความแตกต่างของความก้าวหน้าในสายงาน (Career Path) ระหว่างส่วนกลางกับในพื้นที่ต่างจังหวัด ทำให้บุคลากรมากระจุกตัวอยู่ในส่วนกลางมากกว่า</p>
2. Strategy (กลยุทธ์)	
<p>1. เป็นหน่วยงานกำหนดนโยบายอุตสาหกรรมระดับกระทรวง และระดับจังหวัด</p>	<p>1. การดำเนินงานในการกำกับอุตสาหกรรมยังไม่ได้ได้รับความไว้วางใจจากชุมชน</p> <p>2. หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ให้ความสำคัญกับการวางแผนและการดำเนินการตามยุทธศาสตร์</p> <p>3. การดำเนินงานยังให้ความสำคัญกับแผนและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องไม่มากพอ</p> <p>4. ตัวชี้วัดที่กำหนดยังไม่สามารถสะท้อนการปฏิบัติงานได้อย่างแท้จริง</p>
3. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
<p>1. มีความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนนโยบาย งบประมาณ</p>	<p>1. มุมมองภายนอกยังขาดความเข้าใจในบทบาทของหน่วยงาน เห็นว่าเป็นหน่วยงานที่มีการทำงานที่ซ้ำซ้อนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ซึ่งข้อเท็จจริงยังเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ</p> <p>2. ขาดการประชาสัมพันธ์เชิงรุก และการประชาสัมพันธ์แบบมีออซีฟ</p>

จุดแข็ง	จุดอ่อน
	3. ขาดการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรมในระดับผลลัพธ์ 4. ยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากสถาบันฯ อย่างเต็มประสิทธิภาพ
4. Staff (บุคลากร)	
1. บุคลากรมีพื้นฐานการศึกษาดี มีประสบการณ์ และรอบรู้ สามารถบริหารจัดการปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี 2. มีบุคลากรและองค์ความรู้ที่หลากหลาย มีการพัฒนาองค์ความรู้ขั้นพื้นฐานที่จำเป็นให้บุคลากร ในองค์กรอย่างต่อเนื่อง 3. มีบุคลากรรุ่นใหม่ที่มีความรู้และทักษะในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ และสามารถปรับตัว เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว	1. ระบบถ่ายทอดองค์ความรู้ประสบการณ์จากรุ่นสู่ รุ่น (ระบบบ่มเพาะ) ยังไม่มีประสิทธิภาพ 2. บุคลากรส่วนหนึ่งมีการจัดจ้างแบบอัตราจ้าง ชั่วคราว ซึ่งอาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง 3. ขาดหน่วยงานและบุคลากรของกระทรวง อุตสาหกรรมในกลุ่มประเทศเป้าหมายที่ทำ หน้าที่ประสานนโยบายอุตสาหกรรมระหว่าง ประเทศ
5. Skills (ทักษะ)	
1. มีความเชี่ยวชาญด้านการอุตสาหกรรมเฉพาะ ด้าน เนื่องจากมีการทำงานในเรื่องเฉพาะอย่าง ต่อเนื่อง 2. มีความเข้าใจปัญหาของผู้ประกอบการได้ดี โดยเฉพาะปัญหาด้านเทคนิค/วิศวกรรม	1. บุคลากรขาดทักษะเชิงลึกในการปฏิบัติงานตาม ภารกิจและข้อจำกัดด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ 2. บุคลากรบางส่วนยังขาดทักษะในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน 3. บุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจใน อุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่ใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยีอย่างเข้มข้น
6. System (ระบบการทำงาน)	
1. มีกฎหมายรองรับในการปฏิบัติงาน เช่น พ.ร.บ. โรงงาน/ พ.ร.บ. แร่	1. กฎหมายซ้ำซ้อน เป็นภาระให้แก่ผู้ประกอบการ ก่อให้เกิดความขัดแย้งในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดช่องว่างให้เกิดการใช้อำนาจในทางมิชอบ 2. การประสานงานระหว่างหน่วยงานในทุกกระดับ ยังมีน้อย รวมทั้งขาดการเชื่อมโยงทางวิชาการ กับหน่วยงานหลักในกระทรวง 3. ระบบสารสนเทศไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ยังขาดการเชื่อมโยงกับระบบงานในภาคปฏิบัติ
7. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
1. ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมมี การกำหนดค่านิยมเดียวกัน	1. ยังไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดรูปธรรมได้อย่าง มีประสิทธิภาพ

2. การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

สำหรับปัจจัยภายนอกนั้น เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน 6 มิติหลัก ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

รูปที่ 7 : มิติการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factor)

โอกาส	ภัยคุกคาม
1. Politics (การเมือง/ นโยบาย/ กฎเกณฑ์/ กฎหมาย)	
<p>รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง อุตสาหกรรมสีเขียว และอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ รวมทั้งการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในประเทศ รวมไปถึงการพัฒนาต่อยอดเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจทั้ง 4 ภาค ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และพัฒนา Start-up ที่มีศักยภาพ สนับสนุนการสร้างพลังสร้างสรรค์หรือ Soft Power</p> <p>2. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการจัดทำ Matching Fund การลงทุนร่วมกันระหว่างรัฐบาลและเอกชน และรัฐบาลจะสนับสนุนตลาดทุนเพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>3. รัฐบาลมีนโยบายสร้างรายได้ในภาคการเกษตร โดยใช้หลักการ ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ โดยการสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตทางการเกษตร และการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น</p> <p>4. รัฐบาลมีนโยบายการแก้ปัญหาหนี้สินทั้งในภาคเกษตร ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน ด้วยการพักหนี้เกษตรกร และมาตรการช่วยประคองภาระหนี้สินและต้นทุนทางการเงินสำหรับภาคประชาชนที่ครอบคลุม รวมถึงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)</p> <p>5. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการเสริมขีดความสามารถให้กับประชาชนผ่านการสร้างรายได้ ลดรายจ่าย สร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับประชาชนทุกคน</p> <p>6. รัฐบาลมีนโยบายแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นวาระแห่งชาติ โดยเฉพาะเรื่องฝุ่นควัน PM2.5 ด้วยการสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจทั้งทางบวกและทางลบในภาคเกษตรกรรม รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>7. รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยสานต่อนโยบาย Carbon Neutrality เพื่อให้</p>	<p>1. ข้อจำกัดด้านกฎระเบียบ การขออนุญาตตั้งโรงงาน มีขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อน ค่าใช้จ่ายเวลานาน</p> <p>2. ข้อจำกัดด้านกฎหมายและกฎระเบียบด้านการกำหนดผังเมืองเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในแต่ละพื้นที่</p> <p>3. สถานการณ์ความรุนแรงและความขัดแย้งทางการเมืองของเมียนมาอาจส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนในพื้นที่ที่ติดกับเมียนมา และส่งผลกระทบต่อพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในพื้นที่ดังกล่าว</p> <p>4. ปัญหา "ภูมิรัฐศาสตร์" หรือ "Geopolitics Storm" ที่ยังไม่มีท่าทีที่จะคลี่คลายลง แต่กลับมีแนวโน้มว่าจะรุนแรงมากขึ้นไปอีกเรื่อย ๆ แม้ไทยจะไม่ได้เข้าไปเป็นคู่ขัดแย้งโดยตรง แต่สถานการณ์ต่าง ๆ กำลังบีบบังคับให้หลายประเทศต้องเลือกข้างและบริหารจัดการความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอย่างระมัดระวัง</p> <p>5. ความแปรปรวนทางการเมืองส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการลงทุน</p>

โอกาส	ภัยคุกคาม
<p>ประเทศไทยเป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ เพื่อเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศทั้งในภาคการผลิต ภาคบริการ และภาคการเงิน</p> <p>8. รัฐบาลมีนโยบายการทำงานโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการให้บริการมาเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างความโปร่งใส ขจัดช่องโหว่ในการทุจริต ลดค่าใช้จ่าย และปรับปรุงการทำงานของภาครัฐ ให้เป็นรัฐบาลดิจิทัล</p>	
2. Economic (เศรษฐกิจ)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความร่วมมือทางเศรษฐกิจอย่างเข้มแข็งกับกลุ่มประเทศในภูมิภาค เช่น ASEAN (plus) ซึ่งจะเอื้อประโยชน์ต่อการค้าการลงทุน 2. นโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษของรัฐบาลจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ และกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจแก่ภูมิภาค 3. นโยบายการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ช่วยพัฒนา Ecosystem ในการสนับสนุนการลงทุนภาคอุตสาหกรรม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ส่งผลกระทบต่อให้เศรษฐกิจทั่วโลกชะงักงัน ห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมทั่วโลกหยุดชะงัก ซึ่งอาจส่งผลต่อการประกอบการและการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทย 2. สงครามการค้าระหว่างจีน-สหรัฐ เป็นปัจจัยที่ทำให้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจมีความผันผวนได้มาก ยากต่อการคาดการณ์ ต้องติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด 3. จากผลกระทบทางเศรษฐกิจ ทำให้นักลงทุนพร้อมจะย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีความปลอดภัย และมีต้นทุนต่ำได้ง่าย 4. การเชื่อมโยงเศรษฐกิจอย่างเสรี ส่งผลให้การค้าโลก มีการแข่งขันรุนแรงขึ้น มีกติกาใหม่ ๆ ธุรกิจเปลี่ยนแปลงเร็ว ทำให้พยากรณ์ยาก ต้นทุนแรงงาน พลังงาน และโลจิสติกส์ มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่งผลต่อต้นทุนการผลิต
3. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาชนเริ่มคุ้นเคยกับระบบการให้บริการผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ช่วยให้การเข้าถึงผู้รับบริการมีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีต้นทุนต่ำลง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเกิดอุบัติเหตุในโรงงานมากขึ้นส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์ที่ดีของกระทรวงอุตสาหกรรม 2. โครงสร้างแรงงานไม่สามารถสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และมีอัตราการเข้าออกสูง 3. ปัญหาสังคมผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบต่อแรงงานและโครงสร้างอุตสาหกรรมต่อไปในอนาคต 4. ค่านิยมการศึกษาของคนไทย เน้นการศึกษาในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ส่งผลให้โครงสร้าง

โอกาส	ภัยคุกคาม
	แรงงาน ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
4. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
<ol style="list-style-type: none"> จากวิกฤติต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโลก ทำให้หลายประเทศหันมาสนใจด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น สร้างโอกาสในการพัฒนาสินค้า/บริการ และการสร้างงานใหม่ ๆ กระแสการปฏิวัติและให้ความสำคัญกับวิกฤตพลังงานสะอาด ส่งผลให้ความต้องการน้ำมันจะลดลง ความต้องการรถยนต์ไฟฟ้าจะมากขึ้น ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับพลังงานสะอาดจะเฟื่องฟู การเพิ่มบทบาทของกระทรวงอุตสาหกรรม ในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และการสร้างภาพลักษณ์องค์กร (Brand Image) 	<ol style="list-style-type: none"> วิกฤติด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนำไปสู่ภัยธรรมชาติที่รุนแรง ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนวัตถุดิบการเกษตร ที่ส่งผลกระทบต่อหลายอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ปัญหาการบริหารจัดการกากและมลพิษกระทบความเชื่อมั่นของประชาชนต่อภาคอุตสาหกรรม
5. Technology (เทคโนโลยี)	
<ol style="list-style-type: none"> วิกฤต COVID-19 ทำให้คนรับเอาเทคโนโลยีมาใช้ (Technological Adoption) รวดเร็วยิ่งกว่าที่เคยเป็นมาก่อน มีเทคโนโลยีให้เลือกใช้อย่างหลากหลาย เอื้อต่อการเชื่อมโยงระบบงานเพื่ออำนวยความสะดวก รวดเร็ว และประหยัด 	<ol style="list-style-type: none"> ทั้งผู้ประกอบการและแรงงานภาคอุตสาหกรรมยังขาดความรู้และทักษะในการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบอัตโนมัติ และหุ่นยนต์มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
6. Stakeholders (ลูกค้า/ผู้รับบริการ)	
<ol style="list-style-type: none"> มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารมากขึ้น ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมมีเครือข่ายและการรวมกลุ่มกันอย่างชัดเจน ทำให้มีความเข้มแข็งและสามารถทราบถึงความต้องการของผู้ประกอบการได้ง่าย ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> ประชาชนยังขาดความเข้าใจในบทบาทของตนเอง ขาดข้อมูล และแนวทางในการประสานงานกับกระทรวงอุตสาหกรรมในเรื่องต่าง ๆ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ทราบโครงการหรือกิจกรรมที่กระทรวงอุตสาหกรรมให้บริการ

3. TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม สามารถนำมาจัดทำมาตรการเชิงกลยุทธ์ได้ ดังนี้

ตารางที่ 4 TOWS Matrix

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W-O)
<ol style="list-style-type: none"> กำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและความต้องการของพื้นที่ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมากระดับและพัฒนาการให้บริการของกระทรวงให้สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว เช่น การใช้ระบบ Teleconsultation เชื่อมโยงระหว่างสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกับผู้เชี่ยวชาญในส่วนกลาง เร่งสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของภาคอุตสาหกรรมและองค์กรโดยเน้นการปฏิบัติงานอย่างโปร่งใส การให้บริการที่รวดเร็ว แม่นยำ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ สนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อ นักลงทุน/ ผู้ประกอบการ และการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้แก่ทุกภาคส่วน ผลักดันให้ยุทธศาสตร์สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม 	<ol style="list-style-type: none"> พัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากร ทั้งความรู้เกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ ทักษะด้านภาษาต่างประเทศ และทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และการให้บริการ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ การบริหารจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) เครื่องมือในการเรียนรู้ (e-Learning) พัฒนาฐานข้อมูล และการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวง เพื่อใช้ในการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย และเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร ปรับปรุงแนวทางการกำกับดูแลสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาแก่ชุมชน ประชาสัมพันธ์ในเชิงรุกผลงานของกระทรวงอุตสาหกรรม บูรณาการและกำกับดูแลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และพัฒนาระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานในเชิงยุทธศาสตร์ ที่ แสดงผลของตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน สนับสนุนการดำเนินงานของสถาบันเครือข่ายของกระทรวงอุตสาหกรรมตามนโยบาย
มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
<ol style="list-style-type: none"> ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้เอื้อต่อการลงทุนและประกอบกิจการโรงงาน ผลักดันให้มีการปรับปรุงผังเมือง ให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษต่าง ๆ เพื่อลดอุปสรรคในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมในพื้นที่ 	<ol style="list-style-type: none"> เตรียมความพร้อมของบุคลากรสู่สังคมดิจิทัล เพิ่มทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เตรียมความพร้อมของบุคลากรในกระทรวงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รวมทั้งการเรียนรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมประเทศในประชาคมอาเซียน

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W-O)
<p>3. กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน/โครงการที่สามารถลดอุปสรรคการดำเนินงานของผู้ประกอบการ</p> <p>4. ผลักดันให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่สามารถให้บริการในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาความสามารถของสถานประกอบการในด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรม</p> <p>5. ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เชิญชวนสถานประกอบการทั่วประเทศให้เป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม</p> <p>6. สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่ก่อผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม</p> <p>7. ส่งเสริมการปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรม ผลักดันการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน</p> <p>8. ส่งเสริมการใช้ระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ (Automation & Robotic) ที่ทำงานร่วมกับคน โดยพิจารณาให้เหมาะสม (Appropriate Technology) กับศักยภาพของพื้นที่ และอุตสาหกรรม</p>	<p>3. ส่งเสริมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูล Data Management ในการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytic Tool)</p> <p>4. เพิ่มการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน ของกระทรวงในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการกำกับและปรับปรุงภาคอุตสาหกรรมและมลพิษเพื่อสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่องค์กรและภาคอุตสาหกรรม</p> <p>5. ปรับปรุงการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานต่าง ๆ อาทิ การบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม</p> <p>6. ลดปัญหาการร้องเรียนโดยสร้างความเชื่อมั่นให้กับชุมชนและสังคมที่อยู่รอบสถานประกอบการ</p> <p>7. สนับสนุนสถานประกอบการให้ใช้ประโยชน์จากการวิจัยและพัฒนา และใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลิตภาพและเชื่อมโยงนักวิจัย สถาบันวิจัยต่าง ๆ กับผู้ประกอบการ เพื่อผลักดันให้ผู้ประกอบการนำงานวิจัยไปใช้ ส่งเสริมการพัฒนางานวิจัยสู่การผลิตเชิงพาณิชย์</p>

ภาคผนวก ข.
รายละเอียดตัวชี้วัด
(KPI Template)

รายละเอียดตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

แผนปฏิบัติราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
1. การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	1.1 ร้อยละของความสำเร็จของการดำเนินงานโครงการ ที่ได้รับจัดสรรงบประมาณ ตามนโยบายและแผนปฏิบัติราชการ	-	
คำอธิบาย :	หน่วยงานมีผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนปฏิบัติราชการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากสำนักงบประมาณ		
สูตรการคำนวณ :	<p>1. ร้อยละของผลการดำเนินงานเทียบกับแผนงาน/โครงการตามแผนปฏิบัติราชการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากสำนักงบประมาณ</p> $= \frac{\text{ผลการดำเนินงาน} \times 100}{\text{แผน}}$ <p>2. ร้อยละของผลการใช้จ่ายงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานของแผนงาน /โครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากสำนักงบประมาณ</p> $= \frac{\text{ผลการใช้จ่ายงบประมาณ} \times 100}{\text{แผนการใช้จ่ายงบประมาณ}}$ <p>3. ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานโครงการ ที่ได้รับจัดสรรงบประมาณตามนโยบายและแผนปฏิบัติราชการ</p> <p>= ค่าเฉลี่ยของร้อยละของผลการดำเนินงานเทียบกับแผนปฏิบัติราชการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากสำนักงบประมาณและร้อยละของผลการใช้จ่ายงบประมาณของแผนงาน /โครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากสำนักงบประมาณ</p> <p>= (ร้อยละของข้อ 1. + ร้อยละของข้อ 2.)/2</p>		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	จากรายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กองตรวจราชการ		

แผนปฏิบัติราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
1. การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	1.2 ร้อยละของความสำเร็จของการดำเนินงานสนับสนุนความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ	-	
คำอธิบาย :	วัดความสำเร็จของความร่วมมือทั้งระดับในประเทศ หรือการจัดทำความร่วมมือในประเทศระดับข้อตกลงความเข้าใจ และความร่วมมือระดับต่างประเทศตามกรอบความร่วมมือต่าง ๆ โดยการประสานงาน สร้างเครือข่ายกับวงการอุตสาหกรรมทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อแสวงหาความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและวิชาการ ตลอดจนแสวงหาช่องทาง/โอกาส เพื่อการได้รับคำแนะนำด้านการส่งเสริมการผลิต และการพัฒนาบุคลากรทั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และ SMEs		
สูตรการคำนวณ :	<p>วางระยะเป้าหมายงานแบบช่วงระยะ (Milestone) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของงาน โดยแบ่งเป็น ดังนี้</p> <p>บรรทัดที่ระดับร้อยละ 60: มีกิจกรรมที่ สทอ. หรือหน่วยงานภายใน สปอ. ศึกษาแนวทางหรือแสวงหาโอกาสการจัดทำความร่วมมือ</p> <p>บรรทัดที่ระดับร้อยละ 70: มีกิจกรรมที่ สทอ. หรือหน่วยงานภายใน สปอ. เป็นหน่วยงานริเริ่มในการจัดทำข้อเสนอหรือการดำเนินกิจกรรมตามหน้าที่ข้างต้น</p> <p>บรรทัดที่ระดับร้อยละ 80: มีกิจกรรมที่ สทอ. หรือหน่วยงานภายใน สปอ. ได้จัดทำข้อเสนอร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในหรือภายนอกกระทรวง โดยมีแนวทางความร่วมมือที่ชัดเจน</p> <p>บรรทัดที่ระดับร้อยละ 90: มีกิจกรรมที่ สทอ. ได้จัดทำข้อเสนอร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในหรือภายนอกกระทรวงมีแผนงานร่วมกันที่ชัดเจน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ</p> <p>บรรทัดที่ระดับร้อยละ 100: มีกิจกรรมที่ สทอ. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในหรือภายนอกกระทรวงขับเคลื่อนแผนงานไปสู่การปฏิบัติ หรือการขยายผลความร่วมมือ</p>		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	ประสานงานทางอีเมล รายงานผลการดำเนินงานรายไตรมาส		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรมในต่างประเทศ		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กองตรวจราชการ		

แผนปฏิบัติราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
1. การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	1.3 ระดับความสำเร็จในการติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการ	-	
คำอธิบาย :	<p>การติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการ หมายถึง กระบวนการติดตามและประเมินผลของนโยบายและมาตรการตามเป้าหมายที่กำหนด</p> <p>นโยบายและมาตรการ หมายถึง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายงบประมาณรายจ่ายประจำปี นโยบายและมาตรการที่สำคัญของกระทรวงอุตสาหกรรม 2. มาตรการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรม เช่น มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย พ.ศ.2561 – 2570 เป็นต้น 3. แผนระดับ 3 ได้แก่ แผนปฏิบัติการของหน่วยงาน เช่น ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2565 – 2569 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ 1 พ.ศ. 2562 – 2570 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. 2564 - 2573 สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม เป็นต้น 		
สูตรการคำนวณ :	<p>ระดับที่ 1 : มีแผนการติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการ</p> <p>ระดับที่ 2 : หน่วยงานได้รายงานผลการขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการ ตามระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>ระดับที่ 3 : มีการรวบรวม สรุป วิเคราะห์ ผลการติดตาม</p> <p>ระดับที่ 4 : มีการจัดทำรายงานผลตามเป้าหมายของนโยบายและมาตรการที่กำหนด รอบ 12 เดือน</p> <p>ระดับที่ 5 : มีการประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการ พร้อมทั้งเสนอผู้บริหารทราบ</p>		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	รายงานผลดำเนินงานของความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการ		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กองตรวจราชการ กลุ่ม ป.ย.ป.กระทรวงอุตสาหกรรม กองยุทธศาสตร์และแผนงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กองตรวจราชการ		

แผนปฏิบัติการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
2. การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วน ภูมิภาคอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	2.1 ร้อยละของมูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคที่เพิ่มขึ้น เฉลี่ยเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า	1.56 (ข้อมูลเฉลี่ยปี 62 และ 64)	
คำอธิบาย :	มูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคพิจารณาจากจำนวนเงินทุนของผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน (รง.4) และขยายโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 และ พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 ในพื้นที่ 76 จังหวัด		
สูตรการคำนวณ :	ผลต่างมูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคเทียบกับปีก่อนหน้า x 100		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	ข้อมูลจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และระบบทะเบียนโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กองตรวจราชการ		
2. การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรมใน ส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	2.2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนในส่วน ภูมิภาคที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่า (ล้านบาท)	-	
คำอธิบาย :	มูลค่าทางเศรษฐกิจทางตรง : มูลค่าที่เกิดขึ้นหลังจากการเข้ารับบริการส่งเสริมและพัฒนาภายใต้โครงการ/กิจกรรมของสำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้ 1. มูลค่าการลงทุนการจัดตั้งหรือขยายธุรกิจ 2. มูลค่าต้นทุนที่ลดลง 3. มูลค่ารายได้/ยอดขายที่เพิ่มขึ้น 4. มูลค่าทางธุรกิจที่เพิ่มขึ้น (มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ มูลค่าการจ้างงาน มูลค่าการลงทุนในเครื่องจักร ฯลฯ) เงื่อนไข : 1. ระบบเศรษฐกิจอยู่ในสภาวะปกติ 2. วัดผลรวมของมูลค่าที่เกิดขึ้นหลังจากการเข้ารับบริการส่งเสริมและพัฒนาภายใต้ โครงการ/กิจกรรม ผ่านไปอย่างน้อย 3 - 6 เดือน เนื่องจากผู้รับบริการต้องใช้เวลาในการนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมไปใช้ในการ ดำเนินธุรกิจ 3. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรเพียงพอต่อการดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนด		

แผนปฏิบัติการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
	มูลค่าทางเศรษฐกิจทางอ้อม : มูลค่าและผลกระทบทางเศรษฐกิจที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น		
สูตรการคำนวณ :	มูลค่าทางเศรษฐกิจ = ผลรวมของมูลค่าที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมหลังจากการเข้ารับบริการส่งเสริมและพัฒนาภายใต้โครงการ/กิจกรรม		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	ใช้ข้อมูลจากการสำรวจโดยแบบสอบถามและข้อมูลจากการดำเนินโครงการ		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด กองตรวจราชการ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กองตรวจราชการ		
2. การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมใน ส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	2.3 จำนวน กฎหมาย กฎ หรือระเบียบ ที่ได้รับการปรับปรุง แก้ไขเพื่อลดปัญหาอุปสรรค หรือส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรม (เรื่อง)	-	
คำอธิบาย :	<p>กฎหมาย กฎ หรือระเบียบ ที่มีการปรับปรุงแก้ไข ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ร่าง พรบ./ร่าง กฎกระทรวงที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบและเสนอคณะรัฐมนตรี ประกาศกระทรวง/กฎ/ระเบียบ ที่ลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมหรือปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประกาศ/กฎ/ระเบียบ กรม/หน่วยงานที่ลงนามโดยอธิบดี/หัวหน้าหน่วยงาน ประกาศที่ผู้มีอำนาจลงนาม <p>ทั้งนี้ การปรับปรุง แก้ไข ดังกล่าว เป็นไปตามหรือสอดคล้องกับพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562</p>		
สูตรการคำนวณ :	-		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	รวบรวมข้อมูล กฎหมาย กฎ หรือระเบียบ ของหน่วยงาน		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กองกฎหมาย		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กองกฎหมาย		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
2. การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรมใน ส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	2.4 ร้อยละของ/ยอดวงเงินอนุมัติสินเชื่อที่กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ อนุมัติให้กับผู้ขอกู้	-	
คำอธิบาย :	- วงเงินอนุมัติสินเชื่อ หมายถึง วงเงินให้กู้ยืมตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุน ฯ ได้พิจารณาอนุมัติในประมาณการรายจ่ายประจำปี งบประมาณ ทั้งนี้ ไม่นับรวมกรณีที่ผู้ขอสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติแล้ว แต่ขอยกเลิกสินเชื่อหรือไม่ประสงค์ขอรับเงิน โดยในการคำนวณให้หักออกจากยอด วงเงินอนุมัติสินเชื่อ และวงเงินอนุมัติสินเชื่อที่คณะกรรมการบริหารกองทุนฯ อนุมัติ - ผู้ขอกู้ หมายถึง เอสเอ็มอีที่เป็นนิติบุคคลหรือที่กองทุน ฯ กำหนด		
สูตรการคำนวณ :	ยอดวงเงินอนุมัติสินเชื่อ ประจำปีบัญชี x 100/วงเงินอนุมัติสินเชื่อที่คณะกรรมการบริหารกองทุนฯ อนุมัติ ประจำปีบัญชี		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	รายงานผลการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ		
2. การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรมใน ส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	2.5 จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับบริการด้านส่งเสริมอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค	56,361 (ข้อมูลเฉลี่ยปี 63 และ 64)	
คำอธิบาย :	การให้บริการด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรม หมายถึง ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการในด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการโรงงานทั้งด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และเพิ่มศักยภาพการผลิต รวมทั้งด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและการตลาด 2) ส่งเสริม และพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ 3) ส่งเสริม สนับสนุนให้บริการเกี่ยวกับการรับรองระบบงานด้านการมาตรฐาน		
สูตรการคำนวณ :	-		

แผนปฏิบัติการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	จัดเก็บข้อมูลการให้บริการงานด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรม จากระบบ i-survey		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 76 จังหวัด		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กองตรวจราชการ		
2. การพัฒนาศักยภาพ ของธุรกิจอุตสาหกรรมใน ส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	2.6 ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว	-	
คำอธิบาย :	<ul style="list-style-type: none"> อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) เป็นการจัดการโรงงานหรืออุตสาหกรรมที่ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การหมุนเวียนของเสียกลับมาใช้ใหม่ (Waste Recovery) ในกระบวนการผลิต การป้องกันปัญหามลพิษ โดยใช้เทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) รวมทั้งการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco Product) มีการแลกเปลี่ยนของเสียที่จะเป็นวัตถุดิบ Recycle ได้แก่ การลดของเสีย การใช้ซ้ำ และการนำวัสดุเหลือใช้/ของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ รวมถึงสถานประกอบการที่ได้รับรางวัล Green Mine และ CSR-DPIM ซึ่งจะได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ GI ระดับ 3 การประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment), ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity), ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System), ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture), ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network) เป้าหมายการดำเนินการ : สถานประกอบการได้รับรองอุตสาหกรรมสีเขียวร้อยละ 100 ภายในปีงบประมาณ 2568 		
สูตรการคำนวณ :	<ol style="list-style-type: none"> (จำนวนสถานประกอบการได้รับรองอุตสาหกรรมสีเขียว /จำนวนโรงงานในฐานะข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรม) x 100 (จำนวนสถานประกอบการได้รับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ 3 /จำนวนโรงงานในฐานะข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรม) x 100 		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	<p>ข้อมูลจากโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) และโครงการที่มีการดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> การเก็บข้อมูล: กองส่งเสริมเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม แหล่งที่มาของข้อมูล: กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 76 จังหวัด 		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด		

แผนปฏิบัติการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กองตรวจราชการ		
2. การพัฒนาศักยภาพ ของธุรกิจอุตสาหกรรม ในสวนภูมิภาคอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน	2.7 จำนวนพื้นที่ที่พัฒนาเข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	-	
คำอธิบาย :	<p>1) การพัฒนาเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป็นการดำเนินการตามกรอบยุทธศาสตร์ประเทศที่มุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่มีความสมดุลอย่างยั่งยืน</p> <p>2) แนวคิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) เน้นการพัฒนาเมืองให้มีความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการอนุรักษ์และส่งเสริมความยั่งยืน ทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีอุตสาหกรรมเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อน 5 มิติ คือ มิติด้านกายภาพ ได้แก่ การวางผังเมือง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การพัฒนาเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น มิติด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ลดปัญหาสิ่งแวดล้อม มิติด้านสังคม ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการอยู่ร่วมกันของพนักงาน และชุมชน มิติด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ การบริหารด้วยหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล</p> <p>3) ข้อมูลพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ.2557 – 2560 ดำเนินการศึกษาจัดทำแผนพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในจังหวัดที่มีศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมสูง 15 จังหวัด จัดทำโครงการยกระดับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมมีการจัดการทรัพยากร (ระดับที่ 1 การมีส่วนร่วม (Engagement) : ประเมินและเตรียมความพร้อมของพื้นที่เพื่อพัฒนา ระดับที่ 2 การยกระดับ (Enhancement) : ยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อม /ความปลอดภัยทั้งภาคอุตสาหกรรมและชุมชน ระดับที่ 3 ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร (Resource efficiency) : การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี /เครื่องมือในการจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งกับโรงงานและชุมชน ระดับที่ 4 การพึ่งพาอาศัย (Symbiosis) : เชื่อมโยงของภาคส่วนต่างๆ ในสังคม เช่น การแลกเปลี่ยนของเสียระหว่างโรงงาน เป็นต้น ระดับที่ 5 เมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม (Happiness) : โรงงานและชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข</p>		

แผนปฏิบัติราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
สูตรการคำนวณ :	-		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	จัดเก็บข้อมูลพื้นที่ที่พัฒนาเข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามเกณฑ์ที่กำหนด		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กองตรวจราชการ		
2. การพัฒนาศักยภาพ ของธุรกิจอุตสาหกรรม ใน ส่วนภูมิภาคอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน	2.8 ร้อยละของสถานประกอบการที่มีประสิทธิภาพเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีที่สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10	-	
คำอธิบาย :	<p>นิยาม: วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสถานประกอบการในภาคการผลิตที่ได้รับการพัฒนามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เช่น 1. ลดของเสียในกระบวนการ 2. ต้นทุนลดลง 3. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์</p> <p>• ขอบเขตการประเมิน: วัดผลสำเร็จจากร้อยละของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10</p> <p>• แหล่งที่มาของข้อมูล: เก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการที่ได้รับบริการ</p>		
สูตรการคำนวณ :	<p>สูตรการคำนวณ: ร้อยละของสถานประกอบการที่มีประสิทธิภาพเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีที่สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 = (ร้อยละของการลดของเสีย/ลดพลังงานสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก+ร้อยละของการลดต้นทุน+ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น) / จำนวนกระบวนการที่ได้รับการเพิ่มประสิทธิภาพ</p>		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	ข้อมูลจากการสำรวจโดยแบบสอบถามและข้อมูลจากการดำเนินโครงการ		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สถาบันเครือข่าย กองยุทธศาสตร์และแผนงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กองตรวจราชการ		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
2. การพัฒนาศักยภาพ ของธุรกิจอุตสาหกรรม ในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	2.9 ร้อยละของสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น	-	
คำอธิบาย :	สมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม หมายถึง อาสาสมัครที่ปฏิบัติหน้าที่เฝ้าระวังโรงงานไม่ให้ปล่อยมลพิษด้านสิ่งแวดล้อมสู่ชุมชนและทำหน้าที่สนับสนุนหน่วยงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้กับสถานที่สาธารณะบริเวณรอบโรงงานและชุมชน ในลักษณะพัฒนาและเสริมสร้างความยั่งยืนภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนเบื้องต้น และรายงานข้อร้องเรียนตามลำดับ และต้องสื่อสาร เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์นโยบายข้อมูล ข่าวสาร ตามที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดร้องขอ		
สูตรการคำนวณ :	ร้อยละของสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น = $\left(\frac{\text{จำนวนสมาชิกเครือข่ายฯ ณ ปีที่ดำเนินการ} - \text{จำนวนสมาชิกเครือข่ายฯ ณ ปี 2564 (จำนวน 2,658 ราย)}}{\text{จำนวนสมาชิกเครือข่ายฯ ณ ปี 2564}} \right) \times 100$		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	รวบรวมข้อมูลจำนวนสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม จากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด 76 จังหวัด ผ่านแบบฟอร์มที่กำหนด		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด กองยุทธศาสตร์และแผนงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กองตรวจราชการ		

แผนปฏิบัติการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
2. การพัฒนาศักยภาพ ของธุรกิจอุตสาหกรรม ในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	2.10 จำนวนผู้ประกอบการหรือสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลให้มีความปลอดภัย เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (ราย)	52,378 (ข้อมูลย้อนหลัง ปี 62 – 64)	
คำอธิบาย :	<p>สถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลให้มีความปลอดภัย เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม หมายถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริม พัฒนา กำกับ การประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กฎหมายว่าด้วยการมาตรฐานแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องจักร และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กำกับ ดูแล การประกอบกิจการอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง ได้แก่ ประเภทโรงงานลำดับที่ 7(1)(2) 42(1)(2) 43(1)(2) 44 45(1)(2)(3) 48(4)(6) 49 50 (4) 89 91 (2) 92 และ 99 ตามบัญชีท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2552 		
สูตรการคำนวณ :	-		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	จัดเก็บข้อมูลจากระบบ i-Plan ของกองตรวจราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กองยุทธศาสตร์และแผนงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กองตรวจราชการ		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
3. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	3.1 จำนวนชุดข้อมูลที่นำเข้าระบบจัดเก็บข้อมูลกลาง (Data Lake) เพื่อการบูรณาการข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (ชุดข้อมูล)	-	
คำอธิบาย :	ระบบจัดเก็บข้อมูลกลาง (Data Lake) เป็นระบบฐานข้อมูลกลางที่จัดทำขึ้นสำหรับการบูรณาการข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อผลักดันการนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และการให้บริการประชาชน รวมถึง บูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		
สูตรการคำนวณ :	-		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	จำนวนชุดข้อมูลที่นำเข้าไปยังระบบจัดเก็บข้อมูลกลาง (Data Lake)		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร		
3. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	3.2 จำนวนกระบวนการทำงานที่มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ (Digitalization) (กระบวนการ)	-	
คำอธิบาย :	กระบวนการทำงานทั้งภายในหรือภายนอกที่มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินงาน ซึ่งสามารถพัฒนาและสร้างคุณค่าการให้บริการภาครัฐไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล		
สูตรการคำนวณ :	-		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	รวบรวมข้อมูลจำนวนระบบสารสนเทศของหน่วยงาน		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร		

แผนปฏิบัติราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
3. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	3.3 จำนวนผลงานที่เสนอขอรับรางวัลด้านการเป็นต้นแบบที่ดีจากภายนอก (รายการ)	-	
คำอธิบาย :	<p>พิจารณาจากจำนวนการเสนอผลงานเพื่อการขอรับรางวัล/การรับรอง/การประเมิน/การประกวด หรืออื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน และ/หรือการได้รับรางวัลของหน่วยงาน ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - รางวัลเลิศรัฐ - รางวัลองค์กรที่มีความเป็นเลิศในการบริหารจัดการด้านการเงินการคลัง - รางวัลรัฐบาลดิจิทัล (Digital Government Award) - รางวัลองค์กรคุณธรรม - รางวัลองค์กรโปร่งใส - รางวัลองค์กรต้นแบบด้านสิทธิมนุษยชน - การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ระดับ AA - การประกวดศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการโดดเด่น - การรับรองมาตรฐานการให้บริการของศูนย์ราชการสะดวก (Government Easy Contact Center: GECC) 		
สูตรการคำนวณ :	-		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	หน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รายงานการเสนอผลงานเพื่อการขอรับรางวัล และ/หรือรางวัลที่ได้รับ พร้อมหลักฐานไปยังกลุ่มพัฒนาระบบบริหารทุก 6 เดือน และ 12 เดือน เพื่อสรุปผลและจัดส่งให้กองตรวจราชการต่อไป		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
3. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	3.4 ผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (คะแนน)	89.99 (ข้อมูลเฉลี่ยปี 62 – 64)	
คำอธิบาย :	การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานภาครัฐ เป็นเครื่องมือที่จะบ่งชี้ระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานรับทราบถึงระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน และนำไปวางแผนปรับปรุงและพัฒนาขั้นตอนระบบการทำงานที่โปร่งใสและเป็นธรรม ส่งผลให้การทุจริตประพฤติมิชอบมีจำนวนลดลง และหมดสิ้นไป		
สูตรการคำนวณ :	-		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	จัดเก็บโดยวิธีสำรวจแบบสอบถามออนไลน์ และจัดเก็บหลักฐานเชิงประจักษ์ ดำเนินการโดย สำนักงาน ป.ป.ช.		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต		
3. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	3.5 ร้อยละของความสำเร็จของแผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	85.96 (ข้อมูลเฉลี่ยปี 62 – 64)	
คำอธิบาย :	แผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จัดทำขึ้นจากการประเมินสภาพองค์กรและความคาดหวังด้านการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของบุคลากร สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเสริมสร้างระบบการบริหารงานบุคคลขององค์กรให้มีความเข้มแข็งและสร้างความพึงพอใจให้กับข้าราชการและบุคลากร รวมทั้งสามารถบริหารและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยทุกปีงบประมาณจะมีการทบทวนแผนกลยุทธ์ ฯ โดยกำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด แผนงาน โครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ให้ครอบคลุมทุกมิติของการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลในแผนปฏิบัติการตามแผนกลยุทธ์ ฯ และมีการติดตามผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการดังกล่าวทุกปีงบประมาณ		
สูตรการคำนวณ :	เปรียบเทียบผลการดำเนินงานเทียบกับแผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมประจำปีงบประมาณที่ตั้งไว้		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	ให้ทุกหน่วยงานที่รับผิดชอบกิจกรรมตามที่กำหนดในแผนปฏิบัติการตามแผนกลยุทธ์ฯ ประจำปีงบประมาณ รายงานผลการดำเนินการให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ (กองบริหารทรัพยากรบุคคล) ทุก ๆ 6, 9 และ 12 เดือน และนำมาเทียบกับตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ ฯ		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กองบริหารทรัพยากรบุคคล		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กองบริหารทรัพยากรบุคคล		
3. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	3.6 ร้อยละของความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	89.39 (ข้อมูลเฉลี่ยปี 62 – 64)	
คำอธิบาย :	ผู้รับบริการ หมายถึง ประชาชนผู้มารับบริการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการผู้ให้บริการ) หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มารับบริการจากสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม พิจารณาจากผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ มีประเด็นการสำรวจประกอบด้วยประเด็นสำคัญๆ ดังนี้ 1. ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่/ผู้ปฏิบัติงาน 2. ความพึงพอใจด้านกระบวนการ/ขั้นตอนปฏิบัติงาน 3. ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 4. ความพึงพอใจด้านคุณภาพการให้บริการ 5. ความพึงพอใจด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ		
สูตรการคำนวณ :	ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ = ผลรวมของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้รับบริการของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม/5 (ระดับคะแนนเต็ม) x100		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจผู้รับบริการของหน่วยงาน		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร		

หมายเหตุ : ตัวชี้วัดที่ 2.2 2.3 2.6 2.7 3.1 และ 3.2 เป็นตัวชี้วัดที่ถ่ายทอดมาจากตัวชี้วัดในแผนปฏิบัติการราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ของกระทรวงอุตสาหกรรม

ภาคผนวก ค.
รายละเอียดโครงการตามแผนปฏิบัติราชการรายปี
พ.ศ. 2568
ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ภาคผนวก ค โครงการที่บรรจุในแผนปฏิบัติการรายปี
พ.ศ. 2568
ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

หน่วย : ล้านบาท

แผนปฏิบัติการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	งบประมาณ
แผนปฏิบัติการ เรื่อง การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	37.7702
แผนปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	143.8783
แผนปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	21.7274
รวม	203.3759

โครงการที่บรรจุในแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. 2568
ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ-ผลผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2568 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ	แผนแม่บท	ร่าง แผนพัฒนาฯ 13 (หมุดหมาย)	
	รวมทั้งสิ้น	203.3759				
1	แผนปฏิบัติการ เรื่อง การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	37.7702				
1.1	แผนงาน ผลักดันนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ	14.2718				
1.1.1	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ 3 ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่	4.7800	6	20	13	กยผ.
1.1.2	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมผู้ประกอบการเพื่อขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่	4.0000	6	20	13	สร.
1.1.3	ค่าใช้จ่ายในการเจรจาธุรกิจและประชุมนานาชาติ	4.7400	6	20	13	ทุกรม
1.1.4	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว	0.7518	6	20	13	สทอ.
1.2	แผนงาน การติดตามประเมินผลการดำเนินงานในเชิงยุทธศาสตร์	23.4984				
1.2.1	ค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์	23.4984	2	20	13	กตร.
2	แผนปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	143.8783				
2.1	แผนงาน เสริมสร้างศักยภาพธุรกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Industry 4.0)	47.7711				
2.1.1	โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค - ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	29.4999	2	3	1	กตร.

ที่	แผนปฏิบัติการราชการ-แผนงาน- โครงการ-ผลผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2568 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ ชาติ	แผน แม่บท	ร่าง แผน พัฒนาฯ 13 (หมายเหตุ)	
2.1.2	ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มขีดความสามารถ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบนด้วยการบริหารจัดการ การขนส่งเพื่อการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานใน ภูมิภาคและการส่งออกสู่กลุ่มประเทศแม่ โขงล้านช้าง	7.4308	2	7	5	สอจ.พะเยา
2.1.3	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับอุตสาหกรรมใน พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ	10.8404	2	9	8	สอจ.เชียงใหม่
2.2	แผนงาน พัฒนาศักยภาพ วิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และ วิสาหกิจชุมชน และสร้างมูลค่าเพิ่มใน ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นในส่วนภูมิภาค	35.0331				
2.2.1	โครงการพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก - ค่าใช้จ่ายในการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรม คู่ชุมชน	14.5126	2	3	1	กตร.
2.2.2	ค่าใช้จ่ายพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมระดับ จังหวัด ด้วยการส่งเสริม Soft Power และ การตลาดวิถีใหม่	18.5205	2	8	1	กก.
2.2.3	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอทาง วัฒนธรรมเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Cultural Textile)	2.0000	2	8	7	สอจ.ขอนแก่น
2.3	แผนงานขับเคลื่อนการเกษตรสร้างมูลค่า	28.9899				
2.3.1	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้า เกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps)	19.2532	2	3	1	กตร.
2.3.2	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและยกระดับสินค้า เกษตรชีวภาพ	9.7367	2	3	1	สอจ.ราชบุรี
2.4	แผนงาน ส่งเสริมและพัฒนา ภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model	16.4375				
2.4.1	ค่าใช้จ่ายการเตรียมพร้อมสถาน ประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือน	16.4375	5	18	10	กยผ.

ที่	แผนปฏิบัติการราชการ-แผนงาน-โครงการ-ผลผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2568 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ ชาติ	แผน แม่บท	ร่าง แผน พัฒนาฯ 13 (หมายเหตุ)	
	กระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions)					
2.5	แผนงาน สนับสนุน กำกับ ดูแล ภาคอุตสาหกรรมให้มีความปลอดภัย เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	15.6467				
2.5.1	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาสถานประกอบการ และเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ตามหลักธรรมาภิบาล	11.6723	5	18	10	กยพ.
2.5.2	ค่าใช้จ่ายการพัฒนาวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ภาคอุตสาหกรรมและภาคการเกษตรสู่ผลิตภัณฑ์ชุมชน	3.9744	5	18	10	สอจ.จันทบุรี
2.6	แผนงาน พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	0.0000				
	-					
3	แผนปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	21.7274				
3.1	แผนงาน การพัฒนาองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Transformation)	0.0000				
	-					
3.2	แผนงาน การให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล	17.2274				
3.2.1	ค่าใช้จ่ายในการวางและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ	1.3000	6	20	13	กพบ.
3.2.2	ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนงานบริการขอกระทรวงอุตสาหกรรมสู่การรับรองมาตรฐานศูนย์ราชการสะดวก คู่ชุมชนอย่างยั่งยืน	3.7744	6	20	13	กพบ.
3.2.3	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบตรวจสอบและประเมินผลภาครัฐ	1.0200	6	20	13	ตสน.
3.2.4	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ป้องกันการทุจริตและสร้าง ความโปร่งใสเชิงรุก	1.9818	6	20	13	ศปท.อก.
3.2.5	ค่าใช้จ่ายรางวัลคุณภาพแห่งชาติ	9.1512	6	20	13	กพบ./สพช.

ที่	แผนปฏิบัติการราชการ-แผนงาน- โครงการ-ผลผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2568 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ ชาติ	แผน แม่บท	ร่าง แผน พัฒนาฯ 13 (หมายเหตุ)	
3.3	แผนงาน การพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.5000				
3.3.1	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมและ บริการ	4.0000	6	20	13	กบค.
3.3.2	ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนา รัฐบาลดิจิทัล สำหรับบุคลากรไอที และ ผู้ปฏิบัติงานด้านดิจิทัลของหน่วยงานของรัฐ ตามแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล พ.ศ. 2566 – 2570	0.5000	6	20	13	ศทส.

ตารางแสดงตัวเลขตามแผนระดับชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ			
1	ด้านความมั่นคง	4	ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
2	ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	5	ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
3	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	6	ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ			
1	ความมั่นคง	13	การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
2	การต่างประเทศ	14	ศักยภาพการกีฬา
3	การเกษตร	15	พลังทางสังคม
4	อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	16	เศรษฐกิจฐานราก
5	การท่องเที่ยว	17	ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม
6	พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	18	การเติบโตอย่างยั่งยืน
7	โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล	19	การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
8	ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	20	การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ
9	เขตเศรษฐกิจพิเศษ	21	การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
10	การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม	22	กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
11	การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต	23	การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
12	การพัฒนาการเรียนรู้		
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (หมุดหมาย)			
1	ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	8	ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
2	ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	9	ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
3	ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก	10	ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
4	ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	11	ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
5	ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค	12	ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
6	ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก	13	ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน
7	ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้		

ตารางแสดงตัวย่อหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

หน่วยงาน			
กก.	กองกลาง	สรอ.	สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ
กตร.	กองตรวจราชการ	สทย.	สถาบันไทย-เยอรมัน
กยผ.	กองยุทธศาสตร์และแผนงาน	สพต.	สถาบันพลาสติก
ศทส.	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	สสท.	สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
กบค.	กองบริหารทรัพยากรบุคคล	สพว.	สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
กพบ.	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	สพช.	สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ
ตสน.	กลุ่มตรวจสอบภายใน	สอห.	สถาบันอาหาร
ศปท.	ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต		
กม.	กองกฎหมาย		
กบค.	กองบริหารทรัพยากรบุคคล		
สอป.	สำนักงานกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ		
สอจ.	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด		

<https://shorturl.asia/4CiBq>

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

75/6 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2430 6963 ต่อ 696309-10
www.industry.go.th